

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE
FAKULTA BEZPEČNOSTNÍHO MANAGMENTU
KATEDRA SPRÁVNÍHO PRÁVA A SPRÁVNÍ VĚDY

Správní delikty právnických osob

Diplomová práce

Administrative delicts of legal entities

Master thesis

VEDOUCÍ PRÁCE
JUDr. Lenka Scheu, Ph.D.

AUTOR PRÁCE
Bc. Luboš Calda

Praha
2024

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předložená práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Lanškrouně, 11. 02. 2024

Bc. Luboš Calda

Poděkování

Na tomto místě bych chtěl poděkovat paní JUDr. Lence Scheu, Ph.D. za vedení mé diplomové práce a především za ochotu a vstřícnost při poskytování cenných rad.

ANOTACE

Diplomová práce se zabývá správními delikty právnických osob a konkrétně dále detailněji cílí na správní delikty právnických osoba na úseku zbraní a střeliva. Práce je systematicky členěna do pěti kapitol. V první kapitole jsou popsány základní právní normy upravující problematiku správních deliktů právnických osob na úseku zbraní, střeliva a munice. Ve druhé kapitole se práce zaměřuje na druhy správních deliktů, popsání a vysvětlení základních pojmů souvisejících se správními delikty. Ve třetí kapitole jsou popsány druhy správních deliktů právnických osob v obecné rovině a dále správní delikty právnických osob na úseku zbraní, střeliva a munice. Ve čtvrté kapitole se práce zaměřuje na druhy správních testů a v páté kapitole je proveden průzkum u správních orgánu formou řízených rozhovorů.

KLÍČOVÁ SLOVA

Správní delikt * přešupek * právnická osoba * správní trest * odpovědnost za přešupek * správní právo * správní řízení * správní orgán

ANOTATION

The diploma thesis deals with administrative offenses of legal entities and specifically targets administrative offenses of legal entities in the area of weapons and ammunition. The work is systematically divided into five chapters. The first chapter describes the basic legal norms regulating the issue of administrative offenses of legal entities in the area of weapons, ammunition and ammunition. In the second chapter, the thesis focuses on the types of administrative offences, description and explanation of basic terms related to administrative offences. In the third chapter, the types of administrative offenses of legal entities are described in general, as well as administrative offenses of legal entities in the area of weapons, ammunition and ammunition. In the fourth chapter, the thesis focuses on the types of administrative tests, and in the fifth chapter, a survey of administrative bodies is carried out in the form of guided interviews.

KEYWORDS

Administrative offense * misdemeanor * legal person * administrative penalty *
liability for misdemeanor * administrative law * administrative proceedings *
administrative authority

Obsah

Úvod.....	8
1 Základní právní normy.....	10
1.1 Správní řád	10
1.2 Zákon o odpovědnosti za přestupky	11
1.3 Zákon o zbraních	11
2 Správní delikty a základní pojmy u přestupků.....	13
2.1 Správní delikt	13
2.2 Obecné formální znaky přestupku	13
2.2.1 Protiprávnost	13
2.2.2 Trestnost	14
2.2.3 Způsobilost spáchat přestupek.....	15
2.2.4 Výslovné označení činu za přestupek v zákoně.....	15
2.3 Typové formální znaky přestupku	15
2.3.1 Objekt.....	16
2.3.2 Objektivní stránka.....	16
2.3.3 Subjekt	20
2.3.4 Subjektivní stránka	22
2.4 Materiální znak přestupku.....	23
2.5 Zánik odpovědnosti.....	24
3 Přestupky na úseku zbraní a střeliva.....	25
3.1 Základní pojmy na úseku střelných zbraní a střeliva	25
3.2 Kategorie zbraní a střeliva	25
3.2.1 Zbraně kategorie A.....	26
3.2.2 Zbraně kategorie A-I.....	27
3.2.3 Zbraně kategorie B.....	28
3.2.4 Zbraně kategorie C.....	29
3.2.5 Zbraně kategorie C-I	30
3.2.6 Zbraně kategorie D.....	31
3.2.7 Registrace zbraně	31
3.3 Zbrojní průkaz.....	32
3.4 Zbrojní licence	34
3.5 Centrální registr zbraní	37

3.6	Výkon státní správy na úseku zbraní a střeliva.....	38
3.7	Přestupky dle zákona o zbraních.....	38
3.8	Kontrolní činnost na úseku zbraní a střeliva	39
3.9	Vybrané přestupky na úseku zbraní a střeliva	41
3.9.1	Nesprávné znehodnocení zbraní	41
3.9.2	Pozdní zápis do CRZ	43
3.9.3	Nesprávné zabezpečení zbraní a střeliva	45
4	Správní trestání	48
4.1	Správní tresty.....	49
4.1.1	Napomenutí.....	49
4.1.2	Pokuta	50
4.1.3	Zákaz činnosti	52
4.1.4	Propadnutí věci	53
4.1.5	Propadnutí náhradní hodnoty.....	53
4.1.6	Zveřejnění rozhodnutí o přestupku.....	54
4.2	Ochranná opatření	55
4.2.1	Zabrání věci nebo náhradní hodnoty.....	55
5	Řízené rozhovory a statistický přehled	57
5.1	Řízené rozhovory.....	57
5.2	Zhodnocení řízených rozhovorů	66
5.3	Statistický přehled.....	67
6	Závěr	68
	Seznam použitých zdrojů	70

Úvod

V dnešní době hraje role právnických osob nezastupitelnou úlohu v mnoha oblastech života. Tyto právní osoby od obchodních korporací, obchodních společností až po neziskové organizace ovlivňují ve velké míře společnost, prostřednictvím svých ekonomických, sociálních, technologických a politických aktivit. S takto velkým vlivem ovšem nastává otázka jejich odpovědnosti, a to konkrétně v kontextu správních deliktů spáchaných těmito právními osobami. V současné době probíhá na celém světě velké množství válečných konfliktů. S těmito válečnými konflikty tedy souvisí i zvýšená podnikatelská činnost právnických osob, které se věnují obchodu se zbraněmi a střelivem. Při této podnikatelské činnosti může docházet k porušování právních norem, které upravují nakládání se zbraněmi a střelivem, jelikož se jedná o aktuální téma, práce se tedy věnuje správním deliktům právnických osob na úseku zbraní a střeliva, které v současné době projednává ve správním řízení, jako správní orgán Policie České republiky. Právní osoby, které se v současné době podílejí na výrobě, vývoji, prodeji a přepravě zbraní a střeliva musejí dodržovat celou řadu právních norem, které upravují tuto problematiku. Tyto právní osoby jsou zároveň pod zvýšeným dohledem orgánů státní správy a podléhají pravidelné kontrole těchto orgánů. V současné době vykonává státní správu na úseku zbraní, střeliva a munice Policie České republiky prostřednictvím útvarů Služby pro zbraně a bezpečnostní materiál.

Práce je systematicky členěna do pěti kapitol, aby dokázala čtenáři poskytnout komplexní pohled na zvolenou problematiku. Zároveň práce poskytuje ucelený pohled na dané téma. V první kapitole jsou popsány základní právní normy upravující problematiku správních deliktů právnických osob na úseku zbraní a střeliva. Právních norem upravujících tuto problematiku je mnoho a z důvodu lepší orientace v dané problematice jsou vybrány pouze základní právní normy. Ve druhé kapitole jsou vysvětleny druhy správních deliktů obecně a zároveň zde jsou popsány základní pojmy, které souvisí se správními delikty právnických osob. Ve třetí kapitole práce jsou vysvětleny správní delikty právnických osob v obecné rovině a správní delikty právnických osob na úseku zbraní a střeliva, dále jsou v této kapitole vysvětleny základní pojmy a nutná oprávnění pro právní osoby,

které provádí obchod se zbraněmi a střelivem. Ve čtvrté kapitole práce jsou popsány druhy správních trestů a ochranná opatření, které je možné uložit právníkům osobám obecně. V páté kapitole je formou výzkumu u správních orgánů a dále formou rozhovorů s oprávněnými úředními osobami, které vedou řízení a vydávají rozhodnutí o správním deliktu proveden výzkum o účelnosti a efektivnosti vedených správních řízení s právníky osobami o spáchání správního deliktu, dále je v této kapitole uveden statistický přehled daných přestupků. Toto téma práce jsem si zvolil, jelikož v současné době pracuji jako policista u Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál a se správními delikty právníků osob se tedy setkávám při výkonu své služební činnosti, setkávám se jak s odhalováním správních deliktů právníků osob, tak s jejich řešením v rámci řízení o přestupku. Pomocí zvolené metodologie, která zahrnuje zhodnocení aktuálních právních norem správních deliktů právníků osob na úseku zbraní, střeliva a munice, judikatury, provedení výzkumu u správních orgánů a analýzou statistických dat je cílem práce zhodnotit, zda je současná právní úprava trestání právníků osob dostatečná, zda jsou správní orgány schopny ve správním řízení právníky osoby efektivně trestat a zda jsou současná preventivní a represivní opatření dostatečná.

1 Základní právní normy

Základními právními předpisy v problematice správních deliktů právnických osob na úseku zbraní, střeliva a munice jsou zákony číslo 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zákon číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a zákon číslo 119/2002 Sb., zákon o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“).

1.1 Správní řád

Správní řád nabyl účinnosti dne 1. 1. 2006. Správní řád je hlavním procesním právním předpisem ve správním řízení, který upravuje postup správních orgánů při správním řízení. Za právo procesní v širším významu se pokládají takové normy správního práva, jež upravují organizaci a působnost správních úřadů a orgánů, jakož i řízení před nimi.¹ Nestanoví-li speciální právní předpis procesní úpravu, použije se správní řád subsidiárně. Správní právo procesní na území České republiky prošlo historickým vývojem, prvním procesním předpisem správního práva bylo Ministerské nařízení číslo 52/1855 ř. z., jímž se vydávaly úřední instrukce pro čistě politické a smíšené okresní a stoliční úřady, toto nahradilo Vládní nařízení číslo 8/1928 Sb., z. a n., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení), které bylo nahrazeno Vládním nařízením číslo 20/1955 Sb., o řízení ve věcech správních (správní řád), poté bylo vydáno Vládní nařízení číslo 91/1960 Sb., o správním řízení, které bylo následně nahrazeno Zákonem číslo 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). O historické úpravě správního práva na území České republiky autor práce více psát nebude, jelikož to není předmětem práce.

Správní řád je členěn systematicky do osmi částí a to:

1. Úvodní ustanovení
2. Obecná ustanovení o správním řízení
3. Zvláštní ustanovení o správním řízení
4. Vyjádření, osvědčení a sdělení

---

¹ HENDRYCH, D. a kol. *Správní právo. Obecná část. 7. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2009, 875 s., ISBN 978-80-7400-049-2.

5. Veřejnoprávní smlouvy
6. Opatření obecné povahy
7. Společná, přechodná a závěrečná ustanovení
8. Účinnost²

Správní řád byl od svého přijetí již patnáctkrát novelizován.

1.2 Zákon o odpovědnosti za přestupky

Zákon o odpovědnosti za přestupky nabyl účinnosti dne 1. 7. 2017 a nahradil zákon číslo 200/1990 Sb., o přestupcích. Zákon o odpovědnosti za přestupky obsahuje některá ustanovení pro správní orgány při vedení řízení o přestupcích, jinak je používán subsidiárně správní řád.

Zákon o odpovědnosti za přestupky je systematicky členěn do čtyřech částí a to:

1. Obecná ustanovení
2. Základy odpovědnosti za přestupek
3. Řízení o přestupcích
4. Společná, přechodná a závěrečná ustanovení.³

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od svého přijetí pětkrát novelizován.

1.3 Zákon o zbraních

Zákon o zbraních nabyl účinnosti dne 1. 1. 2003 a nahradil zákon číslo 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních). Zákon o zbraních v současné době upravuje na území České republiky vlastnictví, držení a nošení zbraní a střeliva a další nakládání se zbraněmi a střelivem. Zároveň zákon o zbraních upravuje nakládání s municí a provádění pyrotechnického průzkumu. Tento zákon stanoví práva a povinnosti při nakládání se zbraněmi a střelivem, municí a provádění pyrotechnického průzkumu pro fyzické osoby, fyzické podnikající osoby a právnické osoby. Zákon o zbraních je systematicky členěn do čtyřech částí a obsahuje jednu přílohu a to:

1. Zbraně, střelivo a munice
2. Změna zákona číslo 156/2000 Sb.

---

² Zákon číslo 500/2004 Sb., *správní řád* ve znění pozdějších předpisů.

³ Zákon číslo 250/2016 Sb., *o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich* ve znění pozdějších předpisů.

3. Změna zákona číslo živnostenského zákona
4. Účinnost
5. Příloha ⁴

Zákon o zbraních byl od svého přijetí novelizován třiceti dvěma novelami. Největší změnu představoval zákon číslo 13/2001 Sb., který do zákona o zbraních implementoval Směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/555 ze dne 24. března 2021 o kontrole nabývání a držení zbraní. Zároveň tato změna přinesla samostatné vyčlenění munice, kdy munice již nebude součástí střeliva kategorie A, a bude tedy nutné pro nakládání s municí splňovat nově dané podmínky.

---

⁴ Zákon číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

2 Správní delikty a základní pojmy u přestupků

2.1 Správní delikt

Obecný pojem „správní delikt“ není legálně definován.⁵ Od 1. 7. 2017 existuje jednotná právní úprava, která sjednotila doposud nedefinované správní delikty právnických osob, fyzických podnikajících osob a obecně všech správních deliktů pod pojem přestupek. Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.⁶ Dále je pro přestupek typická správně právní odpovědnost, tedy, že sankce je udělována příslušným správním orgánem.

V současné právní úpravě dělíme správní delikty na:

1. Přestupky
2. Jiné správní delikty – disciplinární (kázeňské a kárné) delikty a pořádkové delikty

2.2 Obecné formální znaky přestupku

Mezi obecné formální znaky přestupku u právnických osob lze zařadit protiprávnost, trestnost, způsobilost spáchat přestupek a výslovné označení činu za přestupek v zákoně.

2.2.1 Protiprávnost

Protiprávnost je obligatorním znakem každého přestupku. Jedná se o projev vůle osoby, který není v souladu s právem, je tedy protiprávní. Rozporem s právem může být nesplnění právní povinnosti plynoucí přímo ze zákona nebo jiného obecně závazného právního předpisu (nařízení vlády, vyhláška ministerstva, obecně závazná vyhláška územně samosprávného celku) nebo povinnosti uložené na jeho základě (individuální správní akt, opatření správního orgánu), v úvahu připadá i porušení povinnosti plynoucí z obsahu veřejnoprávní smlouvy.⁷

---

⁵ HENDRYCH, D. a kol. *Správní právo. Obecná část. 7. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2009, 875 s., ISBN 978-80-7400-049-2.

⁶ § 5 zákona číslo 250/2016 Sb., *o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich* ve znění pozdějších předpisů.

⁷ Prášková, H. *Správní delikty právnických osob*, AUC – Iuridica, č. 4–5, Praha: Karlova univerzita 1992.

Není-li naplněna podmínka protiprávnosti, nejedná se v takových případech o přestupek, jelikož podmínka protiprávnosti je součástí obecných formálních znaků přestupku. Což ve svém rozsudku ze dne 31. 5. 2007 vedený pod č. j. 8 As 17/2007-135 potvrdil i Nejvyšší správní soud, jelikož v rozsudku je uvedeno, že Nejvyšší správní soud opakuje, že pro trestnost správních deliktů musí platit obdobné principy a pravidla jako v případě trestných činů. Správním deliktem proto nemůže být jednání, které formálně odpovídá správnímu deliktu, ale není dána jeho protiprávnost. Okolnosti vylučující protiprávnost mohou vyplývat přímo ze zákona nebo z obecných právních principů. Správní orgán rozhodující o uložení sankce za správní delikt přitom musí přihlížet k okolnostem, které protiprávnost sankcionovaného jednání vylučují, včetně např. skutečností zakládajících stav krajní nouze (k této argumentaci srov. i shora cit. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 10. 1998, čj. 5 A 37/96-36). Samotná skutečnost, že zákon o silniční dopravě výslovně neupravuje jednání v krajní nouzi, nemůže vést bez dalšího k závěru, že je její existence v případě deliktů podle citovaného zákona vyloučena.⁸ Zákon o odpovědnosti za přestupky obsahuje zákonná ustanovení, kterými určuje okolnosti vylučující protiprávnost, jedná se o krajní nouzi, nutnou obranu, svolení poškozeného, přípustné riziko a oprávněné použití zbraně.

2.2.2 Trestnost

Trestností se musí rozumět to, že zákon s určitým porušením právních norem spojuje hrozbu trestu od správního orgánu. Trestnost je významná z hlediska posuzování otázky, zda by užití pozdějšího zákona bylo pro pachatele příznivější.⁹ To znamená, že dle nového zákona, by byl pachateli uložen mírnější trest. Rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, kdy zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlídnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí

---

⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007-135.

⁹ *Mvcr.cz: Průvodce novou úpravou přestupkového práva* [online]. [cit. 14. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>.

a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchan, je-li to pro pachatele příznivější.¹⁰

2.2.3 Způsobilost spáchat přestupek

Způsobilost spáchat přestupek spočívá u právnické osoby v tom, kdy je způsobilá, být pachatelem přestupku. U právnické osoby je tomu jinak než u osoby fyzické nebo osoby fyzické podnikající. U fyzické osoby musí být splněny podmínky věku a přičetnosti. Fyzická osoba podnikající je způsobilá spáchat přestupek za stejných podmínek jako fyzická osoba a dále musí splnit další podmínky, které stanovují právní předpisy.¹¹ U valné většiny právnických osob nastane způsobilost spáchat přestupek jejich vznikem, tedy například zápisem do obchodního rejstříku nebo spolkového rejstříku.

2.2.4 Výslovné označení činu za přestupek v zákoně

Jako poslední obecný formální znak přestupku je výslovné označení činu za přestupek v zákoně. To znamená, že společensky škodlivý protiprávní čin musí být přímo označený za přestupek v konkrétním právním předpisu. Některé přestupky jsou specifikovány v zákoně číslo 251/2016 Sb., o některých přestupcích ve znění pozdějších předpisů a dále jsou přestupky specifikovány ve speciálních právních normách, například se jedná o zákon o zbraních, zákon o silničním provozu. Přestupky je dále nutné odlišit od trestných činů, například výší škody.

2.3 Typové formální znaky přestupku

V případě typových formálních znaků se jedná skutkovou podstatu jednotlivých přestupku, kterou tvoří objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka. Skutkovou podstatu přestupku lze definovat podobně, jako v trestním právu skutkovou podstatu trestného činu, a to jako souhrn typových znaků, které na jedné straně vyjadřují typovou společenskou škodlivost a na druhé straně odlišují

---

¹⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2020, č. j. 7 As 125/2020–42.

¹¹ *Mvcr.cz: Průvodce novou úpravou přestupkového práva* [online]. [cit. 14. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx> .

jednotlivé přestupky. ¹² Skutkové podstaty přestupků jsou uvedeny v právních normách, které stanovené jednání označují za přestupek. Právních norem, které obsahují skutkové podstaty přestupků, je velké množství. Skutková podstata přestupků obsahuje znaky obligatorní, kterými jsou objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka. Dále skutková podstata může obsahovat znaky fakultativní, jako například místo, čas, věk nebo předmět útoku. Fakultativní znaky skutkové podstaty se vyskytují pouze u některých přestupků, nikoliv u všech. Pro to, aby naplněna skutková podstata přestupku, je potřebné, aby byly všechny znaky naplněny současně. ¹³

2.3.1 Objekt

Objektem se v tomto případě rozumí zájem chráněný zákonem, jako například mezilidské vztahy, zdraví, majetek a tak dále. Zpravidla je definován jako společenské vztahy, zájmy a hodnoty chráněné zákonem nebo jejich soubor. ¹⁴ Objekt můžeme dále dělit na objekt obecný, druhový a individuální. Obecným objektem můžeme v přestupkovém právu rozumět v hlavní řadě zájem společnosti na hladkém a řádném výkonu státní správy a samosprávy. Druhovým objektem se rozumí vymezení společných rysů společných pro některou skupinu přestupků. Jedná se o skupinu přestupků, které mají stejný zájem chráněný zákonem a spadají do stejné oblasti. Například můžeme uvést, že se jedná o přestupky na úseku zbraní a střeliva, munice, přestupky proti majetku a tak dále. Individuálním objektem se rozumí objekt, který je přímo chráněný zákonem. ¹⁵

2.3.2 Objektivní stránka

Objektivní stránka je charakterizována způsobem spáchání protiprávního jednání a jeho následkem. Zároveň je složena z jednání, následku a příčnou souvislostí mezi jednáním a následkem. Obligatorním znakem objektivní stránky je tedy

---

¹² PRÁŠKOVÁ, H. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017, 448 s., ISBN 978-80-7502-221-9.

¹³ *Mvcr.cz: Zásady tvorby právní úpravy přestupků* [online]. [cit. 16. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zasady-tvorby-pravni-upravy-prestupku.aspx>.

¹⁴ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné: obecná část, zvláštní část*, Praha: Linde 2006, 143 s., ISBN 978-80-87212-49-3.

¹⁵ *Mvcr.cz: Průvodce novou úpravou přestupkového práva* [online]. [cit. 16. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>.

jednání, následek a příčný vztah mezi nimi neboli kauzální nexus. Mezi fakultativní znaky objektivní stránky můžeme řadit místo, čas, způsob provedení, hmotný předmět přestupku a dále účinek. Obligatorní znaky objektivní stránky obsahuje každá skutková podstata přestupku. V případě, že by scházel obligatorní znak, nejedná se o přestupek. Některé fakultativní znaky jsou obsaženy v některých skutkových podstatách přestupků. Pokud je některý fakultativní znak uvedený přímo ve skutkové podstatě přestupku stává se znakem obligatorním.¹⁶

2.3.2.1 Jednání

Jednání je projevem vůle osoby ve vnějším světě. Jednáním se musí dále rozumět i možnost opomenutí jednání, tedy případy, kdy osoba byla povinna konat, na základě jí stanovených povinností právními předpisy a správními akty, avšak nekonala. Z tohoto důvodu dělíme delikty na komisivní, které jsou spáchány aktivní činnostmi a omisivní, které jsou spáchány opomenutím, tím, že osoba nekonala tak jak měla.¹⁷ U právnické osoby, není možné jí přičítat projev její vlastní vůle, jelikož dle zákona číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) je právnická osoba entitou, která má přiznánu vlastní osobnost a může tedy být subjektem práv a povinností, avšak nemá přiznánu svéprávnost. U právnické osoby, kde nelze hovořit o vlastní vůli, jde o jednání fyzických osob, které plní úkoly právnické osoby.¹⁸ Je tedy důležité posuzovat konání statutárního orgánu právnické osoby, zaměstnanců a dalších osob způsobilých jednat za právnickou osobu a následně jejich jednání brát, jako jednání právnické osoby. Možnost zastoupení právnické osoby je detailně popsána v občanském zákoníku. Zákon o odpovědnosti za přestupky dále také uvádí, že odpovědnost právnické osoby za přestupek není podmíněna zjištěním konkrétní fyzické osoby, která se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě. Správní orgán není povinen zjišťovat konkrétní fyzickou osobu, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za

---

¹⁶ MITLÖHNER, M. *Trestní právo*, Hradec Králové: Gaudeamus 2014, 14 s., ISBN 978-80-7435-462-5.

¹⁷ *Mvcr.cz: Průvodce novou úpravou přestupkového práva* [online]. [cit. 17. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>.

¹⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2011, č. j. 7 Afs 2/2011–166.

přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, zejména tehdy, je-li ze zjištěných skutečností zřejmé, že k jednání zakládajícímu odpovědnost právnické osoby za přestupek došlo při činnosti právnické osoby.¹⁹ Ve svém rozsudku ze dne 25. ledna 2017, vedeným pod č. j. 6 As 131/2016–25 uvádí i Nejvyšší správní soud, že identifikace konkrétní jednající osoby může mít význam pro právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu z hlediska případné odpovědnosti jednající osoby vůči tomu, kdo za dané jednání odpovídá, a to např. z hlediska pracovněprávních předpisů. Pokud však správní orgán dospěje k závěru, že dostatečně zjistil skutkový stav a jednání osoby, která provedla ořez stromů v areálu základní školy, je na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu přičitatelné podnikající fyzické osobě, není nezbytné, aby bylo najisto postaveno, kdo byl tou konkrétní osobou, která ‚držela pilu‘. Taková povinnost by vylučovala objektivní odpovědnost za spáchaný správní delikt např. v případech, kdy by bylo zřejmé, že jednala osoba v zaměstnaneckém poměru k právnické nebo podnikající fyzické osobě, nebylo by však dalším zjišťováním skutkového stavu možné identifikovat, který zaměstnanec konkrétně jednal. Objektivní odpovědnost za správní delikt však byla zavedena právě s ohledem na problémy shledáním konkrétní fyzické osoby, která svým jednáním způsobila porušení povinnosti právnickou osobou, přičemž stejný smysl právní úpravy je třeba vidět u objektivní odpovědnosti podnikající fyzické osoby. Nad rámec nezbytného lze také poukázat na to, že ani trestní odpovědnosti právnické osoby nebrání, nepodaří-li se zjistit, která konkrétní fyzická osoba jednala, pokud lze toto jednání právnické osobě přičítat (srov. § 8 odst. 3 zákona č.418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob).²⁰ Právnická osoba také nemůže být potrestána za přestupek, pokud prokáže, že vynaložila veškeré možné úsilí, aby přestupku zabránila.

---

¹⁹ § 20 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

²⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2017, č. j. 6 As 131/2016–25.

2.3.2.2 Následek

Následek definuje porušení nebo ohrožení objektu zájmu chráněného zákonem, tedy, následkem se rozumí porušení nebo ohrožení hodnot, které jsou objektem správního deliktu.²¹ U přestupku můžeme rozlišovat dvě formy následku buď ohrožovací, nebo poruchový. Ohrožovací následek je definován vyvoláním nebezpečí ohrožením objektu chráněného zákonem. Jako příklad můžeme uvést: *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že ... ohrozí život nebo zdraví tím, že při zacházení se zbraní nedbá zvýšené opatrnosti nebo tím, že nedodrží provozní řád střelnice, ...* Kdežto poruchový následek je definován porušením objektu chráněného zákonem. Jako příklad můžeme uvést: *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že ... vlastní, drží nebo nosí zbraň nebo střelivo v rozporu s § 8, ...* Následek také hraje důležitou roli při ukládání správních trestů, jelikož správní orgán posuzuje v jak závažné míře a v jakém rozsahu se projevil následek. Absence následku přestupku nemůže být brána jako polehčující okolnost. V rozsudku ze dne 29. září 2020, vedeným pod č. j. 10 As 149/2019–43 Nejvyšší správní soud konstatoval, že riziko vzniku škod na životech, zdraví a na majetku je přitom trvale přítomné. Důležitou funkcí sankčních oblastí práva je preventivní působení na adresáty uložených povinností, ať již v rovině příkazů nebo zákazů. Jestliže k naplnění skutkové podstaty ohrožovacího přestupku postačí právě hrozba následků, je přestupek dokonán jednáním, které ohrožuje bezpečnost silničního provozu, aniž by bylo požadováno, aby došlo k poruchovému následku, tedy typicky k dopravní nehodě se škodami na zdraví či majetku. To, že k takovému následku nedošlo, nelze proto v rámci ukládání správní sankce u ohrožovacích deliktů zohlednit ve prospěch pachatele.²²

2.3.2.3 Příčná souvislost

Příčná souvislost, též také uváděna jako kauzální nexus je spojením jednání a následku. Pokud chybí příčná souvislost mezi jednáním a následkem odpovědnost za přestupek zaniká, jelikož bez jednání by nenastal následek, který

---

²¹ JELÍNEK, J. *Trestní právo hmotné: obecná část, zvláštní část*, Praha: Linde 2006, 161 s., ISBN 978-80-87212-49-3.

²² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2020, č. j. 10 As 149/20019–43.

vyvolal škodlivý účinek.²³ Vymezení pojmu příčná souvislost, je velice složité a obsáhlé. Vymezení tohoto pojmu můžeme například najít v Rozsudku ze dne 5. 3. 2009 vydaným pod č. j. 9 As 50/2008–73, Nejvyšším správním soudem, v tomto rozsudku je uvedeno že, příčinná souvislost kauzální nexus (nexus causalis) - je vztah mezi protiprávním jednáním jako příčinou a škodlivým následkem, který je právě tímto jednáním vyvolán. Ve shodě s doktrínou je přitom jednání příčinou následku pouze tehdy, jestliže by následek bez tohoto jednání nenastal buď vůbec, anebo by bez něho nenastal takovým způsobem, jakým konkrétně nastal. Při posuzování projednávané věci proto bylo nutné zaměřit se na konkrétní jednání, jakožto nejvýznamnější příčinu škodlivého následku.²⁴

2.3.3 Subjekt

Subjekt je dalším znakem skutkové podstaty přestupku. Subjekt označuje pachatele přestupku, tedy toho, kdo porušil ustanovení chráněné právním předpisem. Přestupek může spáchat, tedy být pachatelem fyzická osoba, fyzická podnikající osoba nebo právnická osoba. V ustanovení § 13 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je uvedeno, že fyzická osoba je pachatelem, jestliže svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu, je-li trestný.²⁵ Pokud tedy má být fyzická osoba označena jako pachatel přestupku nebo pokusu o spáchání přestupku musí naplnit všechny znaky přestupku jak obecné a typové tak musí splňovat všechny podmínky trestní odpovědnosti za svoje jednání. Trestní odpovědností za přestupek se v případě fyzické osoby rozumí dvě hlavní podmínky, které stanovuje v ustanovení § 18 a § 19 zákon o odpovědnosti za přestupky, jedná se o věk a přičetnost. Pokud fyzická osoba v době spáchání přestupku nedovršila patnáctý rok věku, není trestně odpovědná za spáchání přestupku. Za nepřičetného se nepovažuje ten, jenž nemohl pro svoji duševní poruchu rozpoznat protiprávnost svého jednání nebo své jednání ovládat. Avšak platí zde výjimka a to ta, že odpovědnosti není zbaven ten, kdo se do stavu

---

²³ *Karolinum.cz: Příčná souvislost jako podmínka pro správní trestání* [online]. [cit. 19. 12. 2023]. Dostupné z: https://karolinum.cz/data/clanek/1387/lurid_1_2015_07_Snopkova.pdf.

²⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2009, č. j. 9 As 50/2008–73.

²⁵ § 13 zákona číslo 250/2016 Sb., *o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich* ve znění pozdějších předpisů.

nepříčetnosti přivedl užitím návykových látek (alkohol, omamné látky, psychotropní látky a ostatní látky způsobivé nepříznivě ovlivnit psychiku člověka nebo jeho ovládací nebo rozpoznávací schopnosti nebo sociální chování), byť i z nedbalosti. Fyzická podnikající osoba může být pachatelem přestupku pouze v případě, že došlo ke spáchání přestupku při jejím podnikání nebo v přímé souvislosti s ním a zároveň došlo k porušení právní povinnosti, která byla uložena fyzické podnikající osobě nebo fyzické osobě. Dále se přestupku může dopustit osoba, jejíž jednání je přičitatelné fyzické podnikající osobě. Osoby, jejichž jednání je přičitatelné fyzické podnikající osobě, jsou taxativně vyjmenovány v ustanovení § 22 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky. Pokud by došlo, ke smrti fyzické podnikající osoby přechází odpovědnost za spáchaný přestupek na osobu, která pokračuje v její podnikatelské činnosti. Pokud by osob, které se rozhodly, pokračovat v podnikatelské činnosti, bylo více, odpovídá každá z nich za spáchaný přestupek, jako kdyby ho spáchala ona sama.²⁶ Právnícká osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnícké osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnícké osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnícké osobě, a to při činnosti právnícké osoby, v přímé souvislosti s činností právnícké osoby nebo ku prospěchu právnícké osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnícké osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnícké osoby.²⁷ Osoby, jejichž jednání je přičitatelné právnícké osobě, jsou taxativně vyjmenovány v ustanovení § 20 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Osoby, jejichž jednání je přičitatelné právnícké osobě, zastupují právníckou osobu v rámci jim svěřených pravomocí a jednají jménem právnícké osoby. Jakým způsobem mohou osoby jednat a zastupovat právníckou osobu jsou uvedeny v ustanoveních občanského zákoníku, může se například jednat o statutárního zástupce, jednatele, prokuristu, zaměstnance a tak dále. Při zániku právnícké osoby, přechází odpovědnost za spáchaný přestupek

---

²⁶ *Mvcr.cz: Průvodce novou úpravou přestupkového práva* [online]. [cit. 20. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>.

²⁷ § 20 zákona číslo 250/2016 Sb., *o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich* ve znění pozdějších předpisů.

na jejího právního nástupce, pokud by bylo právních nástupců více, odpovídá každý právní nástupce za přestupek, jako by ho spáchal on sám. U přestupku dále ještě můžeme rozlišovat zvláštní subjekt přestupku, který je uveden v § 12 zákona o odpovědnosti za přestupky. Pachatelem přestupku se zvláštním subjektem může být pouze osoba s požadovanou vlastností, způsobilostí nebo postavením. To znamená, že je-li v návěti skutkové podstaty přestupku označen zvláštní subjekt jako pachatel přestupku, pak se přestupku nemůže dopustit obecný subjekt (jakákoli fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba).²⁸ Jako příklad zvláštního subjektu přestupku můžeme uvést držitele zbrojní licence. Dle ustanovení § 76d odst. 1 písm. a) zákona o zbraních se držitel zbrojní licence skupiny A až J se dopustí přestupku tím, že neustanoví zbrojře podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona o zbraních.

2.3.4 Subjektivní stránka

Dalším povinným znakem skutkové podstaty přestupku je subjektivní stránka. Jinými slovy se jedná o zavinění. Zavinění je vnitřním (subjektivním) psychickým postojem pachatele přestupku k protiprávnímu jednání a k jeho následku.²⁹ Zavinění se určuje za pomoci tzv. složky vědomostní (zda a jak pachatel ví) a složky vůle (zda a jak pachatel chce). Zatímco složka vědomostní musí být přítomna jak u úmyslného, tak u nedbalostního zavinění, složka vůle pachatele je vyhrazena jen pro zavinění úmyslné.³⁰ V souladu s ustanovením § 15 zákona o odpovědnosti za přestupky existují dvě možnosti zavinění, úmysl nebo nedbalost. Úmyslné zavinění se dále ještě rozděluje na úmysl přímý (pachatel chtěl svým jednáním spáchat přestupek) a úmysl nepřímý (pachatel věděl, že svým jednáním může spáchat přestupek a pro případ, že ho spáchá, byl s tímto srozuměn). Nedbalostní zavinění se dále dělí na vědomou nedbalost (pachatel věděl, že svým jednáním může spáchat přestupek, ale bezdůvodně spoléhal na to, že ho nepáchá) a nevědomou nedbalost (pachatel nevěděl, že svým jednáním může spáchat přestupek, ale vzhledem k okolnostem a své osobě to vědět měl).

---

²⁸ *Mvcr.cz: Průvodce novou úpravou přestupkového práva* [online]. [cit. 20. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>.

²⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 As 40/2007-53.

³⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2021, č. j. 8 As 295/2019–41.

Pro spáchání přestupku postačí zavinění z nedbalosti, nevyžaduje-li zákon zavinění úmyslné. U přestupku tedy stačí zavinění z nedbalosti, je to tedy přesně naopak než u spáchání trestného činu.³¹

2.4 Materiální znak přestupku

Materiálním znakem přestupku se v tomto případě označuje společenská škodlivost přestupku. Pojem společenská škodlivost není definován v zákonech upravujících přestupky, nicméně obecně lze říci, že společenská škodlivost je určité porušení zájmů, které jsou zákonem chráněny. Skutek je posuzován podle formálních znaků skutkové podstaty a teprve potom je zvažován i charakter a stupeň společenské škodlivosti.³² Společenská škodlivost je velice důležitá pro posuzování přestupků ze dvou důvodů. V prvním případě se jedná o posouzení, zda byl spáchán trestný čin nebo přestupek nebo jednání dosahovalo tak nízké společenské škodlivosti, že nebyl spáchán ani přestupek. Pokud tedy pachatel naplní znaky skutkové podstaty trestného činu i přestupku bude nutné zvážit i společenskou škodlivost činu.³³ Například u řízení pod vlivem návykových látek rozhoduje míra ovlivnění návykovou látkou nebo u majetkových činů může rozhodovat výše škody. Ve druhém případě správní orgán, který rozhoduje o spáchání přestupku nebo o výši sankce musí posoudit společenskou škodlivost, která má vliv, jak na to, zda byl spáchán přestupek, tak i na samotnou výši sankce. Výše uvedené dovozuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu, ve kterém se uvádí, že podle judikatury zdejšího soudu zpravidla není nutno, aby se správní orgány otázkou naplnění materiální stránky daného správního deliktu explicitně zabývaly i v odůvodnění svých rozhodnutí. V zásadě totiž platí, že v případě správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008–45, nebo rozsudek ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011–62). Až ve chvíli, kdy se jedná o případ, v němž je sporné, zda konkrétní

---

³¹ § 15 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

³² PRÁŠKOVÁ, H. *Nové přestupkové právo*, Praha: Leges 2017, s 99., ISBN 978-80-7502-612-5.

³³ *Mvcr.cz: Průvodce novou úpravou přestupkového práva* [online]. [cit. 21. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>.

společenská nebezpečnost dosahuje ani minimální hranice typové nebezpečnosti, je nezbytné, aby se správní orgán zabýval materiální stránkou správního deliktu i v odůvodnění svého rozhodnutí.³⁴

2.5 Zánik odpovědnosti

Z několika důvodů může odpovědnost za spáchaný přestupek zaniknout. Prvním z důvodů je uplynutí promlčecí doby. Zákon o odpovědnosti za přestupky stanoví promlčecí dobu 3 roky, pokud je horní hranice pokuty 100 000 Kč, pro ostatní přestupky je stanovena promlčecí doba 1 rok.³⁵ Speciální zákony, však mohou stanovovat buď kratší, nebo delší promlčecí lhůtu. Pokud není stanovena horní hranice pokuty, je nutno se řídit rozsudkem Nejvyššího správního soudu, ve kterém je uvedeno že, délka promlčecí doby u těch přestupků, kde zvláštní zákon nestanoví horní sazbu pokuty ve výši 100 000 Kč, ale pouze způsob výpočtu pokuty (např. procentem z předem nejasné částky), činí jeden rok [§ 30 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich].³⁶ Dále odpovědnost za přestupek zaniká smrtí fyzické osoby. U fyzické podnikající osoby odpovědnost za přestupek zaniká, pokud nemá právního nástupce. Zánikem právnické osoby, pokud nemá právního nástupce (viz. kapitoly výše). Dále odpovědnost za přestupek zanikne vyhlášením amnestie ve Sbírce zákonů, nicméně na to navazuje vydání nového rozhodnutí správním orgánem podle § 99 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., kterým správní orgán rozhodne o účasti pachatele na amnestii tak, že zruší uložený správní trest nebo jeho dosud nevykonanou část nebo uloží správní trest v jiné výměře anebo nařídí vyřazení přestupku z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.³⁷

---

³⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012–28.

³⁵ § 30 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

³⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2020, čj. 10 Afs 72/2020-76.

³⁷ *Mvcr.cz: Průvodce novou úpravou přestupkového práva* [online]. [cit. 17. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>.

3 Přestupky na úseku zbraní a střeliva

3.1 Základní pojmy na úseku střelných zbraní a střeliva

Střelná zbraň je zbraň, jejíž konstrukce ji umožňuje působit kinetickou silou střely na cíl a na určitou vzdálenost. Střelné zbraně dělíme dále na palné zbraně, plynové zbraně a mechanické zbraně. Do zbraně se ve většině případů nabíjí střelivo, kterým se chápe celek, jenž je nabíjen do zbraně. Střelivo se zpravidla skládá ze střely, nábojnice, výmetné náplně a iniciátoru (zápalky).³⁸ Držitel zbraně a střeliva, které nabyl do vlastnictví, je může držet a tímto se rozumí mít zbraň nebo střelivo uvnitř bytových nebo provozních prostor nebo uvnitř zřetelně ohraničených nemovitostí se souhlasem vlastníka nebo nájemce uvedených prostor nebo nemovitostí nebo mít zbraň nenabitou náboji v zásobníku, nábojové schránce, nábojové komoře hlavně nebo nábojových komorách válce revolveru a uloženou v uzavřeném obalu za účelem jejího přemístění z místa na místo,³⁹ nebo nosit, tímto se rozumí všechny ostatní situace, které nejsou držením zbraně nebo střeliva.⁴⁰ V případě právnických osob v oblasti zbraní a střeliva mluvíme o podnikatelích v oboru zbraní a střeliva, a tím rozumíme fyzickou nebo právnickou osobu, která podle zvláštního právního předpisu zbraně nebo střelivo vyvíjí, vyrábí, upravuje, opravuje, znehodnocuje nebo ničí nebo zbraně nebo střelivo uschovává, skladuje, půjčuje, přepravuje, nakupuje, prodává nebo k tomu přijímá objednávky, nebo zprostředkovává jiným nabytí nebo prodej zbraní nebo střeliva.

41

3.2 Kategorie zbraní a střeliva

Zákon o zbraních rozděluje zbraně do kategorií A, A-I, B, C, C-I, D a střelivo na střelivo zakázané a střelivo, které není zakázané. Zbraní se v tomto případě také rozumí hlavní část zbraně, jež jsou součástí zbraně.⁴² Největších změn doznali

---

³⁸ Příloha číslo 1 k zákonu číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

³⁹ § 2 odst. 2 písm. a) zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁰ § 2 odst. 2 písm. b) zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

⁴¹ § 2 odst. 2 písm. d) zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

⁴² § 3 zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

kategorie zbraní a střeliva přijetím zákona číslo 13/2001 Sb., který do zákona o zbraních implementoval Směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/555 ze dne 24. března 2021 o kontrole nabývání a držení zbraní. Tímto byly do zákona o zbraních přidány kategorie zbraní A-I a C-I. Také bylo do zákona přidáno střelivo zakázané a střelivo, které není zakázané, předchozí právní úpravou bylo střelivo děleno do stejných kategorií, jako zbraně. Dále byli do zákona o zbraních přidány nadlimitní zásobníky, jejichž nabytí a používání nově podléhá udělení výjimky příslušného útvaru policie.

3.2.1 Zbraně kategorie A

Zbraně kategorie A, jsou zbraně zakázané. Mezi zbraně kategorie A řadí zákon o zbraních zbraně zvláště účinné, samočinné, vyrobené nebo upravené tak, že lze utajit jejich účel, nebo u kterých byly původní charakter a podoba změněny tak, aby se jejich použitím mohly způsobit těžší následky, anebo zbraně maskované jako jiné předměty (zákeřné zbraně), palné nevyrobené z kovů, pokud nejsou identifikovatelné jako zbraně při kontrolách osob a zavazadel pomocí detekčních a rentgenových přístrojů, a střelná nástrahová zařízení. Dále sem patří zakázané střelivo, jímž se rozumí střelivo se střelou průbojnou, výbušnou nebo zápalnou anebo jinou střelou obsahující aktivní náplně, nejde-li o signální náboje nebo střelivo obsahující pyrotechnický výrobek podle zákona o pyrotechnice.⁴³ Výčet zbraní kategorie A je taxativně vyjmenován v ustanovení § 4 zákona o zbraních. K nabytí vlastnictví a držení zbraně kategorie A nebo zakázaného střeliva může být udělena výjimka příslušným útvarem policie. O udělení výjimky může žádat držitel zbrojního průkazu (fyzická osoba) nebo držitel zbrojní licence (fyzická podnikající osoba, právnická osoba). Držitel zbrojního průkazu může žádat o výjimku pouze ke sběratelským účelům (skupina zbrojního průkazu A). Držitel zbrojní licence může žádat o udělení výjimky za účelem své podnikatelské činnosti (skupiny zbrojní licence A, B, C, E) a ostatní držitelé zbrojní licence mohou žádat za účelem výkonu činnosti pro, kterou jim byla vydána zbrojní licence.⁴⁴ Pokud však, již držitel zbrojní licence v žádosti o vydání zbrojní licence uvedl, že bude

---

⁴³ § 4 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁴ § 9 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

nakládat se zbraněmi kategorie A a vede zbraně kategorie A v evidenční knize v Centrálním registru zbraní (dále jen „CRZ“) tak o udělení výjimky nežádá. Pokud je držitel zbrojního průkazu vlastníkem zbraně kategorie A musí umožnit příslušnému útvaru policie vstup do obydlí za účelem kontroly zabezpečení zbraně kategorie A.⁴⁵ Udělení výjimky k nabytí do vlastnictví zbraně kategorie A není zákonem nárokové. Příslušný správní orgán je povinen posoudit uvedený důvod žádosti, a zda udělení výjimky neodporuje veřejnému pořádku a bezpečnosti. Pojem veřejný pořádek není nikde definován, ale vysvětlení tohoto pojmu se často objevuje v odborné literatuře, kde je uvedeno, že pojem veřejný pořádek spočívá na klidném spořádaném soužití občanů, které je třeba chránit proti závažnějším útokům narušujícím tento veřejný klid a pořádek jako veřejný statek skupinového zájmu. Za tím účelem jsou v celé řadě právních norem stanovena pravidla chování osob na veřejnosti a ve vztahu k ostatním, ovšem do pojmu je třeba v širším slova smyslu zahrnout též pravidla nepsaná, na jejichž dodržování se společnost za léta své existence konkludentně shodla.⁴⁶ Při posuzování této žádosti má správní orgán velmi široký prostor pro správní uvážení a je tedy jen na správním orgánu, jak rozhodne o žádosti. Žádost se podává na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví vyhláška 221/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních ve znění pozdějších předpisů.

3.2.2 Zbraně kategorie A-I

Kategorie zbraní A-I, je relativně nová kategorie zbraní, která byla do zákona o zbraních implementována v roce 2021 z důvodu dodržení pravidel směrnice Evropské unie. Mezi zbraně kategorie A-I řadíme samočinné, u nichž došlo k úpravě na samonabíjecí palné zbraně, samonabíjecí pro střelivo se středovým zápalem, do kterých je vložen příslušný nadlimitní zásobník, dlouhé samonabíjecí pro střelivo se středovým zápalem původně určené ke střelbě z ramene, vybavené skládací, zasouvací nebo bez použití nástrojů odnímatelnou ramenní opěrou, přičemž po jejím sklopení, zasunutí nebo odejmutí je délka zbraně menší než 600

---

⁴⁵ § 29 odst. 1 písm. n) zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁶ KUČEROVÁ, H.; HORZINKOVÁ, E. *Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou*. 1. vydání. Praha: Leges, 2009. ISBN 978-80-87212-15-8.

mm a není ovlivněna její funkčnost, a plynové nebo expanzní, nejde-li o dovolené výrobní provedení, které stanoví prováděcí právní předpis a dále střelivo pro krátké kulové palné zbraně se střelou šokovou nebo střelou určenou ke zvýšení ranivého účinku.⁴⁷ Zbraně kategorie A-I jsou taxativně vyjmenované v ustanovení § 4a zákona o zbraních. Podnikatelé v oboru zbraní a střeliva, kteří jsou držitelé zbrojní licence, mohou se zbraněmi kategorie A-I nakládat obdobně jako v případě zbraní kategorie A. Držitelé zbrojního průkazu a držitelé zbrojních licencí, mimo držitelů zbrojní licence skupiny A, B, C nebo E, musí žádat o udělení výjimky u příslušného útvaru policie. Podmínky, které musí žadatel o udělení výjimky splnit, jsou uvedeny v ustanovení § 11a zákona o zbraních.⁴⁸ V případě zbraně kategorie A-I je rozsah důvodů pro, které lze udělit výjimku na zbraň kategorie A-I rozsáhlejší než v případě zbraně kategorie A. Při posuzování žádosti zde již není tak veliký prostor pro uvážení správního orgánu. Žádost se podává na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví vyhláška 221/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních.

3.2.3 Zbraně kategorie B

Mezi zbraně kategorie B se řadí zbraně krátké opakovací nebo samonabíjecí zbraně, krátké jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo se středovým zápalem, jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka je menší než 280 mm, dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje, dlouhé samonabíjecí zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora nemohou dohromady pojmout více než 3 náboje a u nichž je podávací ústrojí odnímatelné, anebo u nichž není zaručeno, že nemohou být přeměněny běžně dostupnými nástroji na zbraně, jejichž zásobník nebo nábojová schránka a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než 3 náboje, dlouhé opakovací nebo samonabíjecí zbraně s hladkým vývrtem hlavně, jejichž délka hlavně je menší nebo je rovná 600 mm, samonabíjecí zbraně, pokud mají vzhled samočinných zbraní a signální zbraně pro použití signálních nábojů

---

⁴⁷ § 4a zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁸ § 11a zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

ráže větší než 16 mm.⁴⁹ Zbraně kategorie B jsou taxativně vyjmenovány v ustanovení § 5 zákona o zbraních. Zbraň kategorie B může nabývat do vlastnictví, držet a nosit pouze držitel zbrojního průkazu na základě vydaného povolení příslušným útvarem policie nebo držitel zbrojní licence, buď na základě oprávnění ve zbrojní licenci (skupiny A, B, C a E) nebo na základě vydaného povolení příslušným útvarem policie.⁵⁰ Žádost se podává na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví vyhláška 221/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních. Žadatel musí uvést řádný důvod ve své žádosti, řádné důvody jsou uvedeny v ustanovení § 12 zákona o zbraních. Pokud žadatel splní podmínky uvedené v zákoně o zbraních a uvede v žádosti řádný důvod, správní orgán v tomto případě správní uvážení nepoužije a žadateli povolení vydat musí.

3.2.4 Zbraně kategorie C

Zbraněmi kategorie C jsou zbraně jednoranové nebo víceranové zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka se rovná nebo je větší než 280 mm, jednoranové nebo víceranové, opakovací nebo samonabíjecí dlouhé zbraně pro střelivo s okrajovým nebo středovým zápalem nebo pro střelivo se zápallem typu Lefauchaux neuvedené v § 5 písm. d) až f), více než dvouranové nebo opakovací zbraně zkonstruované na principu perkusních zámkových systémů, a tlumiče hluku výstřelu, kterými jsou zařízení určená pro použití s palnou zbraní a konstruovaná pro celkové snížení hluku výstřelu při ostré střelbě, a to včetně snížení hluku výstřelu ve směru střelby.⁵¹ Zbraně kategorie C se též nazývají jako zbraně na ohlášení. Držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence může zbraň kategorie C vlastnit, držet a nosit bez dalších nutných povolení příslušného útvaru policie. Zákon o zbraních řadí mezi zbraně kategorie C také tlumiče hluku výstřelu. Jsou to zařízení určená pro použití s palnou zbraní a konstruovaná pro celkové snížení hluku výstřelu při ostré střelbě, a to včetně snížení hluku výstřelu ve směru střelby. Samotné tlumiče hluku výstřelu se považují za zbraně kategorie C, pokud

---

⁴⁹ § 5 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁰ § 12 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁵¹ § 6 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

se jedná o tlumič pevně vestavný do zbraně, považuje se za hlavní část zbraně.

52

3.2.5 Zbraně kategorie C-I

Kategorie zbraní C-I, je relativně nová kategorie zbraní, která byla do zákona o zbraních přidána v roce 2021 z důvodu dodržení pravidel směrnice Evropské unie. Mezi zbraně kategorie C-I řadíme zbraně zařazené do kategorie A, A-I, B nebo C, které byly znehodnoceny v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie, expanzní zbraně, které splňují požadavky na dovolené výrobní provedení stanovené prováděcím právním předpisem, jednoranové nebo dvouranové palné zbraně určené pro dělené střelivo, palné zbraně určené pro náboje typu Flobert, náboje ráže 4 mm M20 nebo ústřovou kinetickou energií střely srovnatelné střelivo určené pro výcvik ve střelbě, plynové zbraně s ráží vyšší než 6,35 mm, nejde-li o paintballové zbraně, palné zbraně pro soupeřský systém výcviku s ústřovou energií střely nejvýše 20 J, signální zbraně pro použití signálních nábojů nejvýše ráže 16 mm, elektrický zneschopňující prostředek založený na principu střelné zbraně (taser).⁵³ Zbraně kategorie C-I může nabývat do vlastnictví, držet a nosit pouze osoba staší 18 let, která je plně svéprávná a má místo pobytu na území České republiky. U zbraní kategorie C-I tedy již není podmínka vlastnictví zbrojní licence nebo zbrojního průkazu. Na vlastníka zbraně kategorie C-I ovšem zákon o zbraních klade podmínku zdravotní způsobilosti a jistou míru bezúhonnosti (držitel zbraně spáchal úmyslný trestný čin, který je taxativně uveden v zákoně o zbraních). Držitelem zbraně kategorie C-I může být právnická osoba, pokud má sídlo nebo odštěpný závod na území České republiky. Pokud by byly zbraně kategorie C-I předmětem obchodní činnosti právnické osoby nebo fyzické podnikající osoby musí být držitelem zbrojní licence.⁵⁴ Ohlášení nabytí zbraně kategorie C-I se provádí na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví vyhláška 221/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních.

---

⁵² BARTOŠEK, J.; BAČKOVSKÁ, M. *Zbraně a střelivo*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, 271 s., ISBN 978-80-7400-843-6.

⁵³ § 6a zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁴ § 14a zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

3.2.6 Zbraně kategorie D

Mezi zbraně kategorie D řadíme historické zbraně, paintballové zbraně, kterými jsou plynové zbraně konstruované pro vystřelování neletální střely určené pro výcvikové, sportovní nebo rekreační účely, plynové zbraně nejvýše ráže 6,35 mm, expanzní přístroje, s výjimkou přenosných upevňovacích zařízení a jiných rázových strojů určených výhradně pro průmyslové nebo technické účely, znehodnocené zbraně, na které se nevztahuje přímo použitelný předpis Evropské unie a na kterých byly postupem podle prováděcího právního předpisu provedeny takové nevratné úpravy, které znemožňují jejich použití ke střelbě, zbraně, na kterých byly řezem provedeny takové úpravy, které odkrývají alespoň částečně vnitřní konstrukci zbraně, neaktivní torza zbraní, kterými se rozumí zbraně, které se staly trvale a nevratně nepoužitelnými ke střelbě v důsledku poškození nebo degradace takového rozsahu, že uschopnění takové zbraně ke střelbě je vyloučeno, aniž by došlo k výměně hlavních částí zbraně nebo jejich výměně, neaktivní střelivo a munice a zbraně neuvedené v kategoriích A, A-I, B, C a C-I.⁵⁵ Vlastnit, držet a nosit zbraň kategorie D může osoba starší 18 let, která je způsobilá k právním úkonům. Se zbraněmi kategorie D dále mohou nakládat všechny právnické osoby a fyzické podnikající osoby.⁵⁶ K obchodní činnosti dále není potřeba zbrojní licence. Dále zákon o zbraních stanoví podmínky pro užívání takových zbraní. Držitel zbraně kategorie D nemá žádnou ohlašovací povinnost vůči příslušnému útvaru policie a tyto zbraně nejsou ani vedeny v CRZ.

3.2.7 Registrace zbraně

V souladu s ustanoveními § 41 a § 42 zákona o zbraních musí každá fyzická osoba nebo právnická osoba, která nabude vlastnictví ke zbraně kategorie A, A-I, B a C ohlásit nabytí zbraně na předepsaném tiskopise do 10 pracovních dnů u příslušného útvaru policie. Ohlášení nabytí se podává na předepsaném tiskopise a je zpoplatněno správním poplatkem dle zákona číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích ve znění pozdějších předpisů. Zároveň s podáním ohlášení nabytí zbraně je nutno předložit zbraň ke kontrole. Po provedené registraci je jako

---

⁵⁵ § 7 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁶ § 15 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

osvědčení o registraci vydán průkaz zbraně. Průkaz zbraně je veřejnou listinou a osvědčuje registraci zbraně a dále je vněm uvedeno kdo zbraň vlastní a zda je zbraň zaregistrována držiteli zbrojního průkazu nebo zbrojní licence.⁵⁷ V souladu s ustanovením § 43 zákona o zbraních se povinnost ohlášení nabytí zbraně (registrace zbraně) netýká zbraní, které jsou předmětem podnikatelské činnosti. Tyto zbraně jsou pouze evidovány v CRZ.

3.3 Zbrojní průkaz

Zbrojní průkaz je veřejnou listinou, která je vydávána fyzickým osobám, které splnili podmínky zákona o zbraních. V současné době je zbrojní průkaz vydáván na 10 let, jeho platnost ovšem může být zkrácena na základě zdravotního posudku k vydání zbrojního průkazu. V současné právní úpravě rozlišuje zákon o zbraních 5 skupin zbrojních průkazů, a to:

- A- ke sběratelským účelům,
- B- ke sportovním účelům,
- C- k loveckým účelům,
- D- k výkonu zaměstnání nebo povolání, nebo
- E- k ochraně života, zdraví nebo majetku.⁵⁸

Žádost o vydání zbrojního průkazu se podává na předepsaném tiskopise u příslušného útvaru policie a je zpoplatněna správním poplatkem. K žádosti o vydání zbrojního průkazu je žadatel povinen přiložit potvrzení o odborné způsobilosti, posudek o zdravotní způsobilosti a jednu fotografii. Podmínky za, kterých lze fyzické osobě vydat zbrojní průkaz jsou taxativně vymezeny v ustanovení § 18 zákona o zbraních. Žadatel musí mít místo pobytu na území České republiky, musí splnit podmínky věkové hranice, být způsobilý k právním úkonům, zdravotně způsobilý, odborně způsobilý, být bezúhonný a spolehlivý.⁵⁹ Věková hranice pro vydání zbrojního průkazu je odvislá podle skupin zbrojního průkazu. Zbrojní průkaz skupiny A lze vydat osobě starší 21 let. Zbrojní průkaz

---

⁵⁷ § 41 a § 42 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁸ § 16 odst. 2 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁹ § 18 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

skupiny B lze vydat osobě starší 18 let, avšak zde zákon o zbraních připouští výjimku, zbrojní průkaz skupiny B lze vydat osobě starší 15 let, která je členem občanského sdružení zabývajícího se sportovní činností podle národních nebo mezinárodních pravidel a řádů a součástí této činnosti je střelba, jsou-li splněny ostatní podmínky pro jeho vydání.⁶⁰ Zbrojní průkaz skupiny C lze vydat osobě starší 18 let, zde ovšem zákon o zbraních také připouští výjimku, zbrojní průkaz skupiny C lze vydat žákovi střední školy nebo středního odborného učiliště staršímu 16 let, pokud v osnovách školy či učiliště je zahrnuta výuka myslivosti a jsou-li splněny ostatní podmínky pro jeho vydání.⁶¹ Zbrojní průkaz skupiny D lze vydat osobě starší 21 let, zde je také možná výjimka, zbrojní průkaz skupiny D lze vydat žákovi střední školy nebo středního odborného učiliště staršímu 18 let, pokud v osnovách školy nebo učiliště je zahrnuta výuka puškařského oboru nebo střeliva.⁶² Zbrojní průkaz skupiny E lze vydat osobě starší 21 let.

Zdravotní způsobilost žadatele o vydání zbrojního průkazu se posuzuje dle zákona číslo 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách ve znění pozdějších předpisů. Dále je zde ještě prováděcí právní předpis vyhláška Ministerstva zdravotnictví číslo 493/2002 Sb., o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárničky první pomoci provozovatele střelnice ve znění pozdějších předpisů, které specifikuje přesné důvody za, kterých je žadatel zdravotně nezpůsobilý. Zákon o zbraních pak určuje, kdo zdravotní způsobilost posuzuje. U žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A, B, C a E je to praktický lékař žadatele a u žadatele o vydání skupiny zbrojního průkazu D je to poskytovatel pracovně lékařských služeb.⁶³

Odborná způsobilost se prokazuje zkouškou odborné způsobilosti, která se vykonává před zkušebním komisařem. Zkouška odborné způsobilosti se skládá ze dvou částí (teoretická a praktická část). Zkoušku odborné způsobilosti upravuje vyhláška číslo 221/2017 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zbraních

---

⁶⁰ § 19 odst. 3 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁶¹ § 19 odst. 4 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁶² § 19 odst. 5 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁶³ § 20 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

ve znění pozdějších předpisů a nařízení vlády číslo 315/2011 Sb., o zkušebním řádu zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E ve znění pozdějších předpisů.⁶⁴

Bezúhonný musí být každý žadatel o vydání zbrojního průkazu, ale i držitel zbrojního průkazu. Podmínka bezúhonnosti je řešena v ustanovení § 22 zákona o zbraních. Podmínku bezúhonnosti musí splňovat i konkrétní osoby, které figurují u držitelů zbrojních licencí v pozici statutárních zástupců, zbrojířů, odpovědných osob. Všeobecně lze říci, že osoba, jenž spáchá úmyslně zaviněný trestný čin není považována za bezúhonnou. Pokud by osoba spáchala nedbalostní trestní čin, vliv na podmínku bezúhonnosti tento trestný čin bude mít, pokud by byl trestný čin spáchán v souvislosti s držením, nošením, nebo používáním zbraně a střeliva. Zákon o zbraních dále stanoví dle závažnosti spáchaných trestných činů délku ztráty bezúhonnosti.⁶⁵

Spolehlivý musí být každý žadatel o vydání zbrojního průkazu, podmínky spolehlivosti musí splňovat i držitel zbrojního průkazu. Spolehlivost držitele zbrojního průkazu upravuje ustanovení § 23 zákona o zbraních. Spolehliví není ten, jehož, trestní stíhání pro úmyslný trestný čin bylo pravomocně podmíněně zastaveno nebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání, a dosud neuplynula zkušební doba nebo lhůta, v níž má být rozhodnuto, zda se osvědčil.⁶⁶ Dále pokud osoba prokazatelně nadměrně požívá alkoholické nápoje nebo návykové látky. Posledním důvodem ztráty spolehlivosti je, pokud osoba za poslední tři roky více než jeden taxativně vyjmenovaný přestupek. Dále v ustanoveních § 28 a § 29 zákona o zbraních jsou uvedeny oprávnění a povinnosti držitelů zbrojních průkazů.

3.4 Zbrojní licence

Zbrojní licence je veřejná listina, která právnickou osobu nebo fyzickou osobu opravňuje k nabývání vlastnictví a přechovávání zbraní nebo střeliva v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojní licence.⁶⁷ Podnikající

---

⁶⁴ § 21 zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁵ § 22 zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁶ § 23 odst. 1 písm. a) zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁷ § 31 zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

fyzická osoba nebo právnická osoba, která chce být podnikatelem v oblasti zbraní a střeliva musí být nejdříve držitelem koncesované živnosti. V současné době rozlišujeme dvě koncesované živnosti dle zákona číslo 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“). První živnostenské oprávnění vymezují pojmy vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschování, znehodnocování, ničení zbraní a střeliva. Druhé živnostenské oprávnění je vymezeno pojmy provozování střelnic a výuka a výcvik ve střelbě se zbraní.⁶⁸ Pro vydání koncesovaných živností stanoví podmínky jejich vydání živnostenský zákon. Skupiny zbrojní licence jsou následující:

- A – vývoj, výroba zbraní nebo střeliva,
- B – opravy, úpravy nebo znehodnocování zbraní nebo střeliva,
- C – nákup, prodej nebo přeprava zbraní nebo střeliva,
- D – půjčování zbraní nebo úschova zbraní nebo střeliva,
- E – zhotovování řezů nebo znehodnocování zbraní anebo ničení nebo znehodnocování střeliva,
- F – výuka nebo výcvik ve střelbě,
- G – zajišťování ostrahy majetku a osob,
- H – uskutečňování sportovní, kulturní nebo zájmové činnosti,
- I – provozování muzejnictví nebo sbírkové činnosti a
- J – zabezpečování úkolů podle zvláštního právního předpisu^{69, 70}

Žadatel o vydání skupiny zbrojní licence A, B, C, D, E nebo F musí být držitelem živnostenského oprávnění pro skupinu zbrojní licence o, jejíž vydání žádá. Žadatel o vydání zbrojní licence skupiny G, H, I nebo J musí prokázat, že je oprávněn provádět takové činnosti, pro něž žádá o vydání zbrojní licence a k těmto činnostem potřebuje zbraň nebo střelivo. Pokud je žadatel sportovně střelecká organizace může žádat o vydání skupiny zbrojní licence F, H nebo J.⁷¹

---

⁶⁸ příloha číslo 3 zákona číslo 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon) ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁹ Zabezpečováním úkolů podle zvláštního právního předpisu se rozumí například činnost obecní a městské policie.

⁷⁰ § 31 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁷¹ § 33 odst. 1 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

Zbrojní licenci vydává příslušný útvar policie na základě žádosti, která zpoplatněna správním poplatkem. V žádosti o vydání zbrojní licence je povinen žadatel uvést údaje fyzické osoby nebo údaje právnické osoby žadatele, důvod pro, který osoba žádá o vydání zbrojní licence, adresa každé provozovny nebo prostor v, němž je žadatel oprávněn vykonávat činnost, osobní údaje osoby zbrojíře, osobní údaje odpovědného zástupce, člena statutárního orgánu právnické osoby nebo osobní údaje odpovědného zástupce fyzické osoby, pokud byl ustanoven které skupiny zbrojní licence che žadatel vydat kategorie zbraní a střeliva, které budou předmětem jeho činnosti. Pokud je žadatelem fyzická osoba musí mít místo pobytu na území České republiky, je-li žadatelem právnická osoba, tak tato musí mít sídlo na území České republiky. Příslušný útvar policie posuzuje při vydání zbrojní licence bezúhonnost a spolehlivost všech osob statutárního orgánu právnické osoby a také bezúhonnost samotné právnické osoby. Dále se posuzuje bezúhonnost a spolehlivost odpovědného zástupce anebo fyzické osoby, pokud je sama žadatelem.⁷²

K žádosti o vydání zbrojní licence je žadatel dále povinen připojit i návrh vnitřního předpisu. Vnitřní předpis musí obsahovat náležitosti stanovené zákonem o zbraních. Dále se již vnitřní předpis bude lišit u každého držitele zbrojní licence, jelikož každý držitel zbrojní licence zabezpečuje zbraně a střelivo jiným způsobem, má rozdílné provozovny, má rozdílný charakter činností a tak dále. Do vnitřního předpisu si uvede držitel zbrojní licence, krom zákonem stanovených náležitostí, náležitost dle jeho vlastního uvážení.

Žadatel o vydání zbrojní licence dále musí ustanovit zbrojíře, jehož poté uvede i do žádosti o vydání zbrojní licence. Zbrojíř je fyzická osoba, která je k držiteli zbrojní licence v pracovním, členském nebo obdobném poměru. Zbrojíř musí být ustanoven pro každou provozovnu. Dále musí být zbrojíř držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny, ve většině případů se bude jednat o skupinu zbrojního průkazu D. Zbrojíř se velice důležitá osoba u držitel zbrojní licence. V zásadě lze konstatovat, že zbrojíř primárně odpovídá za plnění povinností podle zákona o zbraních přímo souvisejících s přímou manipulací se zbraněmi nebo střelivem

---

⁷² § 32 zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

u držitele zbrojní licence. ⁷³ Povinnosti zbrojíře jsou taxativně vymezeny v ustanovení § 40 zákona o zbraních. Oprávnění držitelů zbrojních licencí jsou uvedeny v ustanovení § 38 zákona o zbraních a povinnosti držitelů zbrojních licencí jsou uvedeny v ustanovení § 39 zákona o zbraních.

3.5 Centrální registr zbraní

V souladu s ustanovením § 73a zákona o zbraních je veden CRZ. CRZ je neveřejný informační systém, jenž slouží pro výkon státní správy na úseku zbraní, střeliva a munice. Správcem CRZ je policie České republiky, v rámci, které byla správa delegována na Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Policejního prezidia České republiky. Do CRZ jsou povinni držitelé zbrojních licencí zapisovat údaje o zbraních, kategorie A, A-I, B, C a C-I, které jsou předmětem jejich podnikatelské činnosti a nemají na ně vydán průkaz zbraně. Dále údaje o střelivu, černém loveckém prachu, bezdýmném prachu a zápalek v zákonem stanoveném rozsahu. Dále musí být v CRZ uvedena provozovna, ve které se výše uvedené věci nachází. ⁷⁴ Do CRZ kromě držitelů zbrojních licencí dále zapisuje údaje policie České republiky a Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „ČUZZS“), z tohoto důvodu je v současné době CRZ tvořen třemi základními aplikacemi, každý výše uvedený uživatel má svoji aplikaci. Jakákoliv změna stavu zbraně, střeliva, munice, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek musí být v CRZ evidována do 2 dnů od doby, kdy změna nastala. Podnikatelé a jím určené osoby přistupují do CRZ na internetových stránkách policie ČR a přihlašují se prostřednictvím elektronické identity, nejdříve jim, však musí zřídit příslušný útvar policie přístupové konto. V rámci CRZ byl dále vytvořen číselník zbraní v rámci, kterého je vždy o zbraní veden konkrétní souhrn údajů a zbraň lze zařadit do položek číselníku. CRZ v době svého vzniku v roce 2014 velice usnadnil výkon státní správy na úseku zbraní, střeliva a munice, jelikož dokázal propojit státní správu s držiteli zbrojních licencí a informace se teď mezi nimi vyměňují elektronicky prostřednictvím CRZ.

---

⁷³ BARTOŠEK, J.; BAČKOVSKÁ, M. *Zbraně a střelivo*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, 171 s., ISBN 978-80-7400-843-6.

⁷⁴ § 73a zákona číslo 119/2002 Sb., *o střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

V roce 2022 bylo evidováno celkem 314 309 držitelů zbrojních průkazů a ti měli zaregistrováno celkem 980 406 kusů zbraní.⁷⁵

3.6 Výkon státní správy na úseku zbraní a střeliva

Výkonem státní správy na úseku zbraní, střeliva, munice a pyrotechnického průzkumu je pověřeno ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, policie České republiky, zastupitelské úřady České republiky a ČUZZS. V rámci policie České republiky je výkonem státní správy pověřeno Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Policejního prezidia České republiky a dále příslušné útvary policie, kdy v rámci každého krajského ředitelství (v současné době 14 ředitelství) je zřízen Odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál a tento plní úkoly příslušného útvaru policie. Příslušné útvary policie plní úkoly dle zákona o zbraních a vystupují jako správní orgán prvního stupně. Zároveň jsou příslušné k projednání přestupků právnických osob nebo podnikajících fyzických osob, pokud osoby spadají do jejich kontrolní působnosti dle ustanovení § 75a zákona o zbraních. Policejní prezidium při výkonu státní správy je nadřízeným správním orgánem vůči příslušným útvarům policie, zároveň však v některých případech může být i správním orgánem prvního stupně ve vztahu k zastupitelským úřadům nebo například při povolování přepravy zbraní, střeliva nebo munice. Policejní prezidium je příslušné k projednání přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob, které spadají do jeho kontrolní působnosti dle ustanovení § 75 a zákona o zbraních a dále pokud osoby nepodléhají kontrole. Ministerstvo vnitra plní úkoly nadřízeného správního orgánu vůči Policejnímu prezidiu. Dále je oprávněno kontrolovat činnost vykonávanou Policejním prezidiem a příslušnými útvary policie. V celé jeho gesci jsou dále zkušební komisaři, kteří zkouší žadatele z odborné způsobilosti k vydání zbrojního průkazu.⁷⁶

3.7 Přestupky dle zákona o zbraních

Držitelům zbrojních licencí a držitelům zbrojních průkazů ukládá zákon o zbraních povinnosti a zákazy při nakládání se zbraněmi, střelivem a municí. Porušením

---

⁷⁵ Policie.cz: *Statistika roční* [online]. [cit. 20. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/statistika-rocni.aspx>.

⁷⁶ § 74 zákona číslo 119/2002 Sb., o *střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

těchto povinností a zákazů se může držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence dopustit přestupku. Přestupky jsou v zákoně o zbraních uvedeny v ustanovení § 76 až § 76d. V zákoně o zbraních jsou uvedeny jednotlivé skutkové podstaty přestupků a také výše pokut, které mohou být ukládány za spáchání konkrétního přestupku uloženy, jelikož je výše pokut při porušení zákona o zbraních vysoká přichází ve většině případu i možnost trestu propadnutí věci či ochranné opatření v podobě zabránění věci. Řízení o přestupku je, ale vedeno podle zákona o odpovědnosti za přestupky, který je obecnou právní normou. Správní orgán tak může v průběhu přestupkového řízení využít veškeré instituty, které tento zákon obsahuje.⁷⁷ Vysoká výše horních hranic pokut, které jsou ukládány za přestupky dle zákona o zbraních se, dá zdůvodnit vysokou mírou škodlivosti přestupků. Zbraně a střelivo jsou schopny ve velké míře ohrozit život, zdraví a majetek. Dodržování zákona o zbraních představuje významné preventivní opatření k eliminaci nebezpečných jevů při nabývání, držení a nošení zbraní a střeliva. Dalším důvodem je zájem společnosti na bezproblémovém a hladkém výkonu státní správy na úseku zbraní a střeliva. Zákon o zbraních dále umožňuje řešit přestupky i příkazem na místě. Policista může uložit příkazem na místě pokutu do 5 000 Kč, jedná-li se o přestupek na úseku zbraní a střeliva a do 10 000 Kč, jedná-li se o přestupek na úseku munice.⁷⁸ Příkazem na místě může být uložena pokuta fyzické osobě, fyzické podnikající osobě tak právnické osobě. Přestupky spáchané dle zákona o zbraních se zapisují do evidence přestupků, kterou vede Rejstřík trestů.

3.8 Kontrolní činnost na úseku zbraní a střeliva

Kontrolní činnost nad dodržováním povinností stanovených zákonem o zbraních probíhá dle zákona číslo 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“). V obecné rovině se jedná zejména o tzv. vnější kontroly vykonávané orgány veřejné správy, případně jinými orgány (jako je např. Nejvyšší kontrolní úřad či kontrolní orgány Poslanecké sněmovny) vůči nepodřízeným právnickým či fyzickým osobám, anebo jiným orgánům, ať už

---

⁷⁷ BARTOŠEK, J.; BAČKOVSKÁ, M. *Zbraně a střelivo*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, 171 s., ISBN 978-80-7400-843-6.

⁷⁸ § 77a zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

se jedná o orgány veřejné správy či nikoli.⁷⁹ Kontrolní činností se rozumí zkoumání skutečného stavu a jeho následného porovnání se stavem žádoucím, který je vymezen zákonem určenými povinnostmi. V případě kontroly se jedná o výkon moci veřejné, lze tedy při kontrole pouze posuzovat zákonem stanovené povinnosti, nikoliv další skutečnosti. Kontrola nad dodržováním zákona o zbraních je vykonávána Policií České republiky, v souladu s ustanovením § 75 odst. 3 zákona o zbraních je kontrola vykonávána dle kontrolního řádu. Kontrolním orgánem může být buď Policejní prezidium, nebo příslušný útvar policie – příslušné krajské ředitelství policie. Funkční příslušnost kontrolních orgánů je určena v ustanovení § 75a zákona o zbraních. Policejní prezidium je kontrolně příslušné ke kontrole držitelů zbrojní licence skupiny C, pokud takovýto držitel provádí zahraniční obchod se zbraněmi a střelivem. Dále je Policejní prezidium příslušné ke kontrole držitelé zbrojní licence, který má provozovny, jenž přesahují územní působnost krajského ředitelství policie. Příslušný útvar policie kontrolu všechny ostatní držitele zbrojní licence, provozovatele střelnice a zkušební komisaře při zkouškách odborné způsobilosti žadatelů, kteří by chtěli žádat o vydání zbrojního průkazu. Kontrolní skupina zahájí svoji činnost předložením kontrolních a služebních průkazů. V kontrolní skupině mohou být členy policisté, občanští zaměstnanci policie nebo další přizvané osoby, pokud je to nezbytné ke splnění účelu kontroly.⁸⁰ V rámci komplexní kontroly se kontroly plnění všech povinností kontrolované osoby (zabezpečení zbraní a střeliva, skutečný stav zbraní a střeliva oproti stavu evidenčnímu, vedení evidencí, uvedení změn a tak dále). Pokud zjistí kontrolní skupina při kontrole plnění povinností kontrolované osoby nedostatky, může například zajistit zbraně nebo kontrolované osobě uložit povinnost odstranit protiprávní stav, který při kontrole zjistila. Výsledným výstupem kontroly je protokol o kontrole.⁸¹ Pokud jsou v protokole o výsledku kontroly zapsána porušení zákona o zbraních, je v tomto případě možnost, že by jednání kontrolované osoby mohlo naplnit znaky přestupku. Kontrolní tedy svá zjištění oznámí příslušnému správnímu orgánu a tento poté zahájí řízení o přestupku.

---

⁷⁹ PSP.cz: *Sněmovní tisk* [online]. [cit. 01. 02. 2024]. Dostupné z: Sněmovní tisk 575/0 (psp.cz).

⁸⁰ § 75 a 75a zákona číslo 119/2002 Sb., *o střelných zbraních a střelivu* ve znění pozdějších předpisů.

⁸¹ § 12 zákona číslo 255/2012 Sb., *o kontrole (kontrolní řád)* ve znění pozdějších předpisů.

Příslušným správním orgánem je buď Policejní prezidium nebo krajské ředitelství policie, ten útvar, který provedl kontrolu je i příslušným k projednávání přestupků.

3.9 Vybrané přestupky na úseku zbraní a střeliva

3.9.1 Nesprávné znehodnocení zbraní

Držitel zbrojní licence skupiny B nebo E má v ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních stanovenou povinnost, že při znehodnocování zbraně kategorie A, A-I, B nebo C nebo střeliva nebo výrobě jejich řezů dodržovat postup stanovený prováděcím právním předpisem nebo schválený Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, nelze-li postupovat podle postupu stanoveného prováděcím právním předpisem.⁸² V současné době je prováděcím právním předpisem Nařízení vlády číslo 219/2017 Sb., o znehodnocování některých zbraní a střeliva, zhotovování řezů zbraní a střeliva, ničení střeliva a o minimálním obsahu dokumentace ve vztahu k delaboraci, znehodnocování, výrobě řezu a ničení munice (dále jen „nařízení vlády o znehodnocování“). Ničení zbraní zde není uvedeno z důvodu, že zbraně podléhající zákonu o zbraních může ničit pouze stát. Držitelé zbraní je ke zničení předávají prostřednictvím příslušných útvarů policie. Držitel zbrojní licence skupiny B nebo E by se tedy mohl dopustit přestupku, pokud by porušil stanovený postup prováděcím právním předpisem – nařízením vlády o znehodnocování, v tomto se mimo jiné v ustanovení § 3 odst. 1 písm. b), že se provádí zaslepení hlavně v nábojové komoře vložením ocelového kolíku o délce nábojové komory.⁸³ Pokud tedy držitel zbrojní licence chce znehodnotit zbraň, požádá u příslušného útvaru o vydání povolení ke znehodnocení zbraně, příslušný útvar policie v rámci správním řízení, za splnění zákonných podmínek, vydá držiteli zbrojní licence povolení ke znehodnocení zbraně. Po provedení postupu podle nařízení o znehodnocování, poté držitel zbrojní licence předloží znehodnocenou zbraň opět příslušnému útvaru policie spolu s potvrzením o znehodnocení zbraně a příslušný útvar policie poté

---

⁸² § 39 odst. 2 písm. a) zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁸³ § 3 Nařízení vlády číslo 219/2017 Sb., o znehodnocování některých zbraní a střeliva, zhotovování řezů zbraní a střeliva, ničení střeliva a o minimálním obsahu dokumentace ve vztahu k delaboraci, znehodnocování, výrobě řezu a ničení munice ve znění pozdějších předpisů.

zkontroluje, zda je zbraň znehodnocena v souladu s nařízením o znehodnocování. Pokud by držitel zbraně nedodržel stanovený postup, mohl by se dopustit přestupku dle ustanovení § 76d odst. 2 písm. a) zákona o zbraních, za tento přestupek lze uložit pokutu v horní hranici sazby 1 000 000 Kč.

Právní osoba MULTIAGRO v. o. s. Slatina (dále jen „Multiagro“) znehodnotila v roce 2011 celkem 300 ks zbraní kategorie A – útočná puška, značka výrobce ČZ Uherský Brod, vzor 58, ráže 7,62 x 39, při kontrole zbraní příslušným útvarem policie, kterým v tomto případě bylo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, bylo zkoumáním zjištěno, že v nábojové komoře je místo ocelového kolíku vložen šroub se zapuštěnou hlavou. Správní orgán prvního stupně, tedy Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál vydalo rozhodnutí vedené pod č. j. KRPE-33947-13/ČJ-2011-1700YI-OD, tímto rozhodnutím uznalo Multiagro vinnou ze spáchání správního deliktu dle ustanovení § 76d odst. 2 písm. a) zákona o zbraních a uložilo ji pokutu ve výši 600 000 Kč, dále zabránil výše uvedených 300 ks zbraní a povinnost k náhradě nákladů správního řízení. Multiagro podala proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání k nadřízenému správnímu orgánu, v tomto případě k Policejnímu prezidiu České republiky, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál. Nadřízený správní orgán ve svém rozhodnutí zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Multiagro dále podala žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích a domáhala se zrušení rozhodnutí o udělení trestu. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka Pardubice žalobu zamítl a Multiagro proti rozhodnutí Krajského soudu – pobočka Pardubice podala kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku 7 As 10/2013–30 kasační stížnost zamítl. V kasační stížnosti mimo jiné Multiagro uváděla, že Policie České republiky, má možnost nesprávně znehodnocené zbraně vrátit subjektu vrátit k opravě znehodnocení zbraní a k tomu stanovit lhůtu.⁸⁴ Nejvyšší správní soud na tuto námitku mimo jiné konstatoval, že nevyužití určité možnosti správním orgánem bez dalšího nezakládá nezákonnost jeho rozhodnutí, a tedy ani důvod pro jeho

---

⁸⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2013, č. j. 7 As 10/2013–30.

zrušení. Není-li tvrzená možnost určitého postupu zároveň povinností, nedostává se správní orgán do rozporu s objektivním právem.... Poukazovala pouze na to, že správní orgán měl možnost ji vyzvat ji k uvedení znehodnocených zbraní do souladu s vyhláškou a stanovit ji k tomu lhůtu. Ani v případě, že by skutečně Policie České republiky takovou možnost (a nikoliv povinnost) měla, nemohlo by se to dotknout její povinnosti uložit sankci za správní delikt.... Podle ust. § 76d odst. 2 písm. a) se držitel zbrojní licence skupiny B nebo E dopustí správního deliktu tím, že nedodrží při znehodnocování zbraně kategorie A, B anebo C nebo střeliva nebo výrobě jejich řezů postup podle § 39 odst. 2 písm. a). Uvedená skutková podstata je naplněna nedodržením stanoveného postupu, a to bez ohledu na pozdější chování držitele zbrojní licence. Uložení sankce za daný správní delikt proto není, a ani být nemůže, podmíněno žádnou předchozí výzvou správního orgánu k uvedení znehodnocených zbraní do souladu s vyhláškou.⁸⁵

3.9.2 Pozdní zápis do CRZ

Držitel zbrojní licence má v ustanovení § 73a odst. 7 stanovenou povinnost zaznamenávat na předepsaném formuláři každou změnu stavu věcí, které podléhají evidenci dle zákona o zbraních a jsou předmětem jeho podnikatelské činnosti do CRZ, bez zbytečného odkladu po jejich fyzickém převzetí nebo po jiné skutečnosti zakládající změnu stavu, nejpozději však do dvou dnů.⁸⁶ Pokud držitel zbrojní licence svoji povinnost nedodrží, mohl by se dopustit přestupku dle ustanovení § 76d odst. 1 písm. l) zákona o zbraních, za spáchání tohoto přestupku lze uložit pokutu v horní hranici 1 000 000 Kč. Zde by se zdánlivě mohlo zdát, že se jedná pouze o administrativní pochybení, ale vysoká horní hranice pokuty ukazuje zájem společnosti na tom, aby státní správa měla k dispozici úplnou a ucelenou evidenci věcí podléhajících evidenci dle zákona o zbraních, které jsou schopny ohrozit život, zdraví, majetek a veřejný pořádek. T. Ř, jako podnikající osoba a držitel zbrojní licence, zakoupil pušku samonabíjecí, výrobce SSSR, vzor SKS, výrobní číslo BM4036 a pušku samonabíjecí, výrobce SSSR, vzor SKS, výrobní číslo BO470 a tyto pušky fyzicky převzal dne 16. 5. 2018. Přičemž změnu

---

⁸⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2013, č. j. 7 As 10/2013–30.

⁸⁶ § 73a odst. 7 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

stavu pušek zaznamenal do CRZ až dne 23. 5. 2018. Správní orgán prvního stupně, v tomto případě Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, uznalo svým rozhodnutím T. Ř. vinného ze spáchání přestupku dle ustanovení § 76d odst. 1 písm. l) zákona o zbraních a uložilo mu správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč. T. Ř. se proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolal k nadřízenému správnímu orgánu, v tomto případě k Policejnímu prezidiu České republiky, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál. Nadřízený správní orgán ve svém rozhodnutí zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. T. Ř. dále podal žalobu ke Krajskému soudu v Brně a domáhal se zrušení rozhodnutí o udělení správního trestu. Krajský soud v Brně žalobu zamítl a T. Ř. proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku 6 As 140/2021–51 kasační stížnost zamítl. T. Ř. v kasační stížnosti uváděl, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Správní orgány nezajistili a neprokázaly, kdy stěžovatel zbraně fyzicky převzal. Datum 16. 5. 2018 je datem převzetí faktury, nikoli datem fyzického převzetí zbraní. Faktura je podkladem k provedení platby či potvrzení o provedené platbě, faktické dodání zboží deklaruje dodací list, ledaže je na faktuře uvedeno, že slouží rovněž jako dodací list. Na faktuře k puškám se nenachází zmínka, že by stěžovatel zároveň s převzetím faktury převzal i zboží a převzetí zboží potvrzoval.⁸⁷ Nejvyšší správní soud argumentům T. Ř. nepřisvědčil, a navíc ve svém rozsudku konstatoval, že obecně tedy nepochybně platí, že v řízení, v němž správní orgány rozhodují o vině za přestupek a uložení trestu za přestupek, správní orgán tíží vyšetřovací povinnost. Tuto povinnost správního orgánu však nelze vyžadovat v absolutním či absurdním rozsahu. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře zdůrazňuje, že interpretace omezujících pravidel procesu ve správním trestání nemůže být natolik extenzivní, aby ve svých důsledcích znemožnila účinný postih za protiprávní jednání.... Pokud obviněný z přestupku tvrdí skutečnosti, které jsou podle obecných zkušenostních pravidel

---

⁸⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2022, č. j. 6 As 140/2021–51.

krajně nepravděpodobné, lze dospět na základě zkušeností, jak se věci obvykle dějí, k závěru o nevěrohodnosti takových tvrzení.⁸⁸

3.9.3 Nesprávné zabezpečení zbraní a střeliva

Držitelé zbrojních licencí a držitelé zbrojních průkazu mají zákonem o zbraních stanovenou povinnost, aby zabezpečili zbraně a střelivo proti ztrátě, zneužití a odcizení. V ustanovení § 58 zákona o zbraních jsou popsány jednotlivé způsoby zabezpečení zbraní a střeliva, podle počtu držených zbraní a střeliva. Zbraně kategorie A-I, B a C v počtu do 2 kusů a střelivo do 500 ks je jejich držitel povinen zabezpečit vhodně. Zbraně kategorie A, A-I, B a C v počtu do 10 ks a střelivo do 10 000 ks musí jejich držitel zabezpečit uložením do uzamykatelné ocelové schránky nebo uzamykatelné ocelové skříňe nebo zvláštního uzamčeného zařízení, pokud tato schránka, skříň nebo toto zařízení splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.⁸⁹ Více než 10 kusů zbraní kategorie A, A-I, B a C a více než 10 000 ks střeliva se zabezpečují uložením do uzamykatelném skříňovém trezoru, pokud splňuje technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem, nebo uzamčené místnosti nebo samostatném objektu, pokud splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.⁹⁰ Více než 20 ks zbraní kategorie A, A-I, B a C a více než 20 000 ks střeliva se zabezpečuje v uzamčené místnosti, samostatném objektu nebo komorovém trezoru, pokud jsou chráněny elektronickým zabezpečovacím zařízením a pokud splňují technické požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.⁹¹ Prováděcím právním předpisem se v tomto případě rozumí Nařízení vlády číslo 217/2017 Sb., o požadavcích na zabezpečení zbraní, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek a o muničním skladišti ve znění pozdějších předpisů. Dne 15. 2. 2016 prováděl příslušný kontrolní orgán, v tomto konkrétním případě Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, kontrolu dodržování povinností držitele

---

⁸⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2022, č. j. 6 As 140/2021–51.

⁸⁹ § 58 odst. 2 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁰ § 58 odst. 3 písm. a), b) zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

⁹¹ § 58 odst. 4 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

zbrojní licence R. L.. Mimo jiných porušení zákona o zbraních kontrolní orgán zjistil, že v provozovně držitele zbrojní licence mohlo být uloženo maximálně 500 ks střeliva, v době kontroly zde měl R. L. uloženo 13 775 ks střeliva k podnikatelským účelům (držitel zbrojní licence) a 1 700 ks střeliva k soukromým účelům (držitel zbrojního průkazu). Kontrolní skupina tedy přestupek držitele zbrojní licence předala příslušnému správnímu orgánu k projednání (Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál) a přestupek spáchaný držitelem zbrojního průkazu oznámila příslušnému správnímu orgánu (městský úřad). Městský úřad uložil držiteli zbrojního průkazu příkazem správní trest pokuty dne 1. 8. 2016. Správní orgán prvního stupně vydal ve věci řízení o přestupku držitele zbrojní licence rozhodnutí dne 25. 5. 2017, jímž uložil držiteli zbrojní licence R. L. správní trest pokuty ve výši 29 000 Kč a zároveň povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. R. L. se proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolal k odvolacímu správnímu orgánu Policejnímu prezidiu, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál. Odvolací správní orgán rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil, jelikož z výroku rozhodnutí nebylo patrné, kdy ke kontrole došlo. Správní orgán prvního stupně tedy vydal ve věci ihned nové rozhodnutí a napravil svoji chybu ve výroku rozhodnutí. R. L. se opět odvolal k odvolacímu správnímu orgánu, ale tento, již jeho odvolání zamítl. R. L. podal tedy žalobu proti rozhodnutí ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice. R. L. ve své žalobě poukazyval na to, že správní orgán prvního stupně pochybil ve svém rozhodnutí ze dvou důvodů. V prvním případě měl správní orgán pochybit, jelikož ve věci, již mělo být rozhodnuto správním orgánem – městským úřadem, který uložil R. L. pokutu jako držiteli zbrojního průkazu. Tedy dle názoru R. L. již ve věci mělo být rozhodnuto jiným správním orgánem (městským úřadem) a věc neměla být dále řešena Krajským ředitelstvím policie Pardubického kraje, Odborem služby pro zbraně a bezpečnostní materiál. Jako druhý důvod R. L. uváděl, že před vydáním druhého rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nebyla věc opětovně projednána a on nebyl opětovně vyzván dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ve svém rozsudku 52 A 66/2017 žalobu R. L.

zamítl. Ve svém rozsudku Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích uvedl k prvnímu bodu žaloby R. L., že námitka překážky ve věci rozhodnuté (res iudicata) není důvodná... Žalobci bylo řádně s odkazem na jeho tvrzení z průběhu kontroly osvětleno, že porušil ustanovení zákona o zbraních jak jako držitel zbrojního průkazu (nezabezpečené střelivo vlastnil jako fyzická osoba), čemuž odpovídá přestupkové postižení, tak jako držitel zbrojní licence (viz shora popsaná pochybení), čemuž odpovídá postižení za správní delikt (y).⁹² K druhému bodu žaloby R. L. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích uvedl, že na tomto místě je též vhodné připomenout, že smyslem a účelem v § 36 odst. 3 správního řádu vymezených procesních práv účastníka řízení je, aby žalobce znal všechny podklady, které byly při rozhodování v jeho věci užity. Pokud skutkový stav nedoznal změn, zejména pokud nebyly provedeny důkazy, o nichž žalobce nevěděl, není třeba postupovat dle § 36 odst. 3 správního řádu.⁹³ K ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu se již vyjadřoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 3. 4. 2014 vedeným pod č. j. 7 As 126/2013 – 19, který uvedl, že pokud bylo předchozí rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno odvolacím správním orgánem a před vydáním nového rozhodnutí správní orgán prvního stupně neprováděl další dokazování a výtky odvolacího správního orgánu mohli být odstraněny bez dalšího dokazování, nemohlo dojít k porušení § 36 odst. 3 správního řádu a tím k porušení práv účastníka řízení.

---

⁹² Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 26. 10. 2018, č. j. 52 A 66/2017–43.

⁹³ Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 26. 10. 2018, č. j. 52 A 66/2017–43.

4 Správní trestání

Při správním trestání rozhoduje správní orgán o vině za spáchání přestupek a dále rozhoduje o uděleném trestu. Při porušení určité právní povinnosti je ukládán správní trest, který by měl být přiměřený povaze spáchaného protiprávního jednání. Funkcí správního trestu je působit represivně, ale zároveň i preventivně, jelikož může odradit další možné subjekty od spáchání protiprávního jednání. Zákon o odpovědnosti za přestupky rozlišuje následující taxativně vyjmenované správní tresty napomenutí, pokuta, zákaz činnosti, propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, zveřejnění rozhodnutí o přestupku.⁹⁴ Správní trest lze uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty, platí zde ovšem jedna výjimka a to, že správní trest napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Při stanovení druhu správního trestu a jeho výše je správní orgán se správní orgán řídí nejen správním uvážením, ale je povinen dodržet ustanovení § 37 až § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky. Při následném rozhodnutí o přestupku musí správní orgán v odůvodnění zdůvodnit, jakým způsobem určil správní trest a jeho výši. Při určování druhu správního trestu a jeho výše je z pohledu správního orgánu důležitá ustálená judikatura. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu, vedeného pod č. j. 1 As 80/2020–36 ze dne 17. 6. 2020 vyplývá, že účelem § 37, resp. § 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je mimo jiné dát správním orgánům demonstrativní kritéria k potřebné individualizaci ukládané sankce tak, aby nebyla arbitrární a pouze obecně odůvodněná. Trestání za běžné přestupky typu překročení nejvyšší dovolené rychlosti má být v zásadě rutinní, časově nenáročnou záležitostí, která předpokládá rychlé a efektivní vyřešení celé věci. Toho není možno dosáhnout nepřiměřeným zvyšováním požadavků kladených na správní orgány při odůvodňování výše uložené sankce, např. požadavkem na zohlednění technického stavu vozidla či pozemní komunikace.⁹⁵ Dále lze ještě zmínit další důležitý rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, vedený pod č. j. 1 As 284/2018 – 32, kde je uvedeno, že Krajský soud dále v souladu se závěry ustálené judikatury konstatoval, že správní orgány

---

⁹⁴ § 35 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2020, č. j. 1 As 80/2020–36.

v řízení o přestupku nejsou povinny přitěžující a polehčující okolnosti důsledně odlišit, nýbrž postačí, když přezkoumatelným způsobem popíše, ke kterým skutečnostem při ukládání výše sankce přihlédl a ke kterým, i přes námitku žalobce, nikoliv (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 332/2016 - 44, rozsudek ze dne 28. 6. 2017, č. j. 6 As 301/2016 - 36 či rozsudek ze dne 20. 12. 2017, č. j. 6 As 297/2017 - 34).“⁹⁶ Dále je správní orgán povinen řídit se několika zásadami, a to zásadou legality (státní moc lze uplatňovat pouze v mezích a způsobem stanovených zákonem), zásadou rovnosti všech účastníků řízení před zákonem, zásadu retroaktivity a dále je správní orgán povinen řídit se všemi zásadami stanovenými správním řádem. Dále je správní orgán oprávněn ve svém rozhodnutí uložit ochranná opatření, která jsou omezující opatření a zabrání věci nebo náhradní hodnoty.⁹⁷ Ochranná opatření nemají za účel trestat pachatele, ale jejich účelem je být preventivním opatřením a předejít páčání dalšího protiprávního jednání.

4.1 Správní tresty

4.1.1 Napomenutí

Při ukládání napomenutí správní orgán upozorní pachatele na důsledky protiprávního jednání, jež mu podle zákona hrozí, pokud by se i v budoucnu dopouštěl podobného jednání.⁹⁸ Napomenutí je tedy nejmírnějším správním trestem. Účelem napomenutí je pouze zapůsobit na pachatele výchovnou a preventivní formou a tímto ho odradit od páčání dalšího protiprávního jednání. Napomenutí lze uložit za spáchání jakékoliv přestupku, pokud toto není speciálním zákonem přímo vyloučeno. Správní trest napomenutím lze uložit rozhodnutím, které musí splňovat náležitosti dle ustanovení § 93 zákona o přestupcích, nebo příkazem (nelze uložit příkazem na místě). Správní trest napomenutí nelze uložit příkazem mladistvému. Správní trest napomenutí je v praxi v případě projednávání přestupků právnických osob na úseku zbraní a střeliva těžce

---

⁹⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, č. j. 1 As 284/2018–32.

⁹⁷ § 51 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁸ § 45 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

odůvodnitelný. Správní orgán v případě uložení napomenutí musí ve svém rozhodnutí odůvodnit, z jakého důvodu zvolil tento trest, tedy musí odůvodnit nízkou společenskou nebezpečnost přestupku. Zákon o zbraních stanovuje za spáchané přestupky právnických osob vysoké horní hranice pokut a předpokládá se tedy naopak vysoká společenská škodlivost spáchaných přestupků. V případě uložení správního trestu napomenutí tedy správní orgán vysloví vinu za spáchaný přestupek, ale neukládá správní trest, který by byl vykonatelný.

4.1.2 Pokuta

Pokutu lze uložit pouze za přestupek, u něhož tak stanoví zvláštní zákon; nestanoví-li zvláštní zákon výši pokuty, lze uložit pokutu ve výši nepřesahující 1 000 Kč. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci, pokud správní orgán nebo zvláštní zákon nestanoví lhůtu jinou.⁹⁹ Správní trest pokuty je nejčastějším druhem správního trestu, který užívají správní orgány. Ve svém rozhodnutí ukládají správní orgány peněžitý trest, tedy zasahují do majetkové sféry pachatele. Správní trest pokuty je tedy hlavně represivního charakteru. Výši pokuty určuje správní orgán na základě, již výše uvedených skutečností. U přestupků páchaných na úseku zbraní a střeliva stanovuje horní hranici pokuty zákon o zbraních, nepoužije se tedy maximální možná výše pokuty dle zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále se stanovování výše pokut řídí velice rozšířenou judikaturou soudů. Například nelze udělit správní trest pokuty pokutu, jenž by měl likvidační charakter, což ve svém nálezu ze dne 13. 8. 2002, vedeným pod č. j. P1 ÚS 3/02 potvrdil i Ústavní soud, který uvedl, že konkrétně v případě pokut stanovených právnickým a fyzickým osobám podnikajícím podle zvláštních předpisů je třeba vycházet z toho, že je vyloučen takový zásah do majetku, v důsledku, kterého by byla "zničena" majetková základna pro další podnikatelskou činnost. Jinými slovy řečeno, nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter.¹⁰⁰ Dále ve svém dalším nálezu ze dne 13. 12. 2004, vedeným pod č. j. 1. ÚS 416/04 Ústavní soud uvádí že, Ústavní soud k problematice ukládání pokut již také ve své judikatuře uvedl, že je třeba

---

⁹⁹ § 46 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁰ Nález Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, č. j. P1. ÚS 3/02.

zohledňovat nejen faktickou závažnost konkrétního protiprávního jednání, ale i ekonomickou situaci odpovědného subjektu, a že nepřipustnými jsou takové pokuty, které mají zjevně likvidační charakter.¹⁰¹ Z výše dvou uvedených nálezů Ústavního soudu je jasně vyplývající povinnost pro správní orgán důsledně zjistit majetkové poměry obviněného. Avšak rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se také zabýval možností udělení pokut likvidačního charakteru, tento poté vydal Usnesení ze dne 20. 4. 2010, vedené pod č. j. 1 As 9/2008-133, ve kterém uvádí, že zároveň je ovšem třeba brát v úvahu i to, že na rozdíl od přestupků i trestných činů se mohou jiných správních deliktů dopustit a z velké části se také dopouštějí právnické osoby. Přitom je zřejmé, že pojem osobní a majetkové poměry bude mít u právnických osob, jakožto subjektů konstruovaných na základě právní fikce, poněkud odlišný význam, než je tomu u fyzických osob. Přesto tento návrh zákona obsahuje vedle peněžitého trestu a trestu zákazu činnosti také trest propadnutí majetku a dokonce trest zrušení právnické osoby, vychází tedy z toho, že i takové „likvidační“ sankce je nutno považovat za přiměřené v případech, kdy účelu trestu nemůže být dosaženo mírnějšími prostředky. Je podle názoru rozšířeného senátu nutno připustit sice spíše ojedinělé, ale přesto za mimořádných okolností přípustné výjimky ze zákazu likvidačního charakteru pokut ukládaných za jiné správní delikty právnickým osobám. Bude tomu tak u zvláště závažných správních deliktů spáchaných právnickými osobami, nebo v situaci, kdy se právnická osoba závažných správních deliktů dopouští opakovaně a předchozí mírnější sankce se ukázaly jako neúčinné, nebo v případech, kdy samotná právnická osoba byla fakticky založena za účelem provádění protiprávní činnosti, a je zde tak velmi silný veřejný zájem na tom, aby tato právnická osoba v daném oboru činnosti již nepůsobila, a zároveň podle příslušné právní úpravy není možné za daný správní delikt uložit právnické osobě trest zákazu činnosti či jiný trest s obdobným účinkem.¹⁰² Z výše uvedeného tedy vyplývá, že správní orgán, může i v ojedinělých případech uložit likvidační správní trest pokuty a nemusí přihlížet k majetkovým poměrům obviněného.

---

¹⁰¹ Nález Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2004, č. j. 1. ÚS 416/04.

¹⁰² Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133.

4.1.3 Zákaz činnosti

Správním trestem zákazem činnosti, lze zakázat právnické osobě vykonávat činnost, ke které je třeba veřejnoprávní oprávnění. V případě právnických osob, které nakládají se zbraněmi a střelivem to je živnostenské oprávnění, na základě, kterého je právnické osobě vydána zbrojní licence. Přestupek tedy musí být spáchán v činnosti, které souvisejí s výkonem oprávnění právnické osoby. Souvislost s výkonem činnosti právnické osoby musí být místní, věcná a časová, nesmí být náhodná. Správní trest zákazu činnosti lze uložit správním orgánem pouze v případech, ve kterých to dovoluje zvláštní zákon a lze jej uložit nejdéle na 3 roky ¹⁰³, pokud speciální zákon nestanoví dobu jinou. Zákaz činnosti tedy není univerzálním správním trestem. Správní orgán, který uložil trest zákazu činnosti, může po uplynutí poloviny trestu od zbytku trestu upustit, ovšem za podmínky, že pachatel prokáže, že žije řádným způsobem života a další výkon zákazu činnosti není potřebný. ¹⁰⁴ Byl-li současně s trestem zákazu činnosti udělen trest pokuty a tento nebyl dosud uhrazen celý, nelze od zbytku výkonu trestu zákazu činnosti upustit. ¹⁰⁵ Zákon o zbraních trest zákazu činnosti nepřipouští, ovšem umožňuje příslušnému správnímu orgánu provést odnětí zbrojní licence jejímu držiteli, který přestal splňovat podmínky pro vydání zbrojní licence nebo závažným způsobem porušuje zákon o zbraních nebo opakovaně porušuje zákon o zbraních a tímto jednáním představuje vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek a bezpečnost. Zákon o zbraních tedy stanovuje podmínku, že nejprve musí být držitel zbrojní licence pravomocně uznán vinným z porušování zákona o zbraních a následně poté může příslušný správní orgán rozhodnout o odnětí zbrojní licence. Odvolání proti rozhodnutí o odnětí zbrojní licence nemá odkladný účinek a držitel zbrojní licence je povinen tuto neprodleně odevzdat příslušnému útvaru policie. ¹⁰⁶ Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že dle zákona o zbraních nelze uložit trest zákazu činnosti, ale zákon o zbraních umožňuje příslušnému správnímu orgánu rovnou

---

¹⁰³ § 47 odst. 2 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁴ § 47 odst. 4 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁵ § 47 odst. 5 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁶ § 36 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

odejmout zbrojní licenci jejímu držiteli a znemožnit jejímu držiteli pokračovat v podnikatelské činnosti, je zde tedy obdobná možnost postihu pachatele. Ten, komu byla odňata zbrojní licence, může požádat o její opětovné vydání nejdříve po pěti letech ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí.¹⁰⁷

4.1.4 Propadnutí věci

Propadnutí věc je forma správního trestu, kterým propadá věc, která byla ke spáchání přestupku užita nebo určena, nebo kterou pachatel získal přestupkem nebo jako odměnu za něj, nebo kterou pachatel, byť jen z části, nabyl přestupkem nebo jako odměnu za něj.¹⁰⁸ Při propadnutí věci musí být dodržena podmínka, že věc náleží pachateli přestupku. Je tedy nutné, aby v rozhodné době o přestupku pachateli věc patřila nebo aby s věcí nakládal, aniž by byl znám její pravý vlastník. V případě právnických osob nebo podnikajících fyzických osob se může jednat i o výrobní prostředky nebo výrobní zařízení. Další podmínkou je, aby věc nebyla v nápadném nepoměru k povaze přestupku.¹⁰⁹ V praxi tedy správní orgán musí stanovit hodnotu věci a v souladu s ustanovením § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky posoudit závažnost přestupku. Ovšem k hodnotě věci se nepřihlédne, pokud to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obecný zájem. V případě rozhodnutí správního orgánu o propadnutí věci se vlastníkem propadlých věcí stává stát.

4.1.5 Propadnutí náhradní hodnoty

Správní trest propadnutí náhradní hodnoty, lze užít v případech, kdy je dán důvod pro udělení správního trestu propadnutí věci, ale pachatel věc, která by mohla být prohlášena za propadlou, před uložením propadnutí věci zničí, poškodí, zcizí, zatají, učiní neupotřebitelnou nebo zužitkuje, nebo jestliže jinak propadnutí takové věci zmaří.¹¹⁰ Náhradní hodnota nesmí překročit hodnotu věci, která mohla být

---

¹⁰⁷ § 36 odst. 4 zákona číslo 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁸ § 48 odst. 1 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁹ § 48 odst. 3 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁰ § 49 odst. 1 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

propadnuta. Vlastníkem propadlé náhradní hodnoty se, jako v případě propadlé věci stává stát.

4.1.6 Zveřejnění rozhodnutí o přestupku

Zveřejnění rozhodnutí o přestupku je relativně nový správní trest, který zavedl zákon o odpovědnosti za přestupky. Tento druh správního trestu lze uložit právnické nebo podnikající fyzické osobě, ovšem při ukládání tohoto správního trestu, musí správní orgán dbát na to, aby zásah do soukromí pachatele přestupku, byl přiměřený jeho povaze a závažnosti. Ve výrokové části rozhodnutí o přestupku musí být uvedena lhůta, během které je rozhodnutí o přestupku uveřejněno. Tato lhůta dle zákona o odpovědnosti za přestupky nesmí být kratší než dva měsíce, ale nesmí být delší než šest měsíců. Tato lhůta začíná běžet dnem, kterým rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci. Rozhodnutí se zveřejňuje na úřední desce správního orgánu, který ho vydal. Toto zveřejnění správní orgán provede na vlastní náklady. Rozhodnutí na úřední desce správního orgánu je zveřejněno ve lhůtě nejméně 15 dnů, avšak nejdéle na 2 měsíce. Dále se rozhodnutí o přestupku zveřejňuje ve veřejném sdělovacím prostředku, který určí správní orgán. Zveřejnění ve veřejném sdělovacím prostředku zajistí správní orgán na náklady pachatele. Ve zveřejněném rozhodnutí o přestupku nesmí být žádné údaje, které by umožnily identifikaci jiné osoby než osoby pachatele přestupku.¹¹¹ Tento druh trestu byl převzat ze zákona číslo 418/2011 Sb., zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim ve znění pozdějších předpisů. V tomto zákoně je v ustanovení § 23 odst. 1 uvedeno, že soud může uložit trest uveřejnění rozsudku, je-li třeba veřejnost seznámit s odsuzujícím rozsudkem, zejména vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu, anebo vyžaduje-li to zájem na ochraně bezpečnosti lidí nebo majetku, popřípadě společnosti.¹¹² Tento správní trest tedy zasahuje, jak do majetkové sféry pachatele (náklady na zveřejnění rozhodnutí), tak plní funkci ochranou pro společnost, jelikož je seznámena s nezákonným jednáním pachatele.

---

¹¹¹ § 50 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹¹² § 23 odst. 1 zákon číslo 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim ve znění pozdějších předpisů.

4.2 Ochranná opatření

Ochranná opatření dle zákona o odpovědnosti za přestupky neukládají správní orgány jako primární formy trestu, ale jako ochranu společnosti a zároveň mají působit formou preventivního opatření. Zákon o odpovědnosti za přestupky rozlišuje dvě ochranná opatření a to: omezující opatření a zabrání věci nebo náhradní hodnoty.¹¹³ Omezující opatření nelze v souladu se zákonem o odpovědnosti za přestupky uložit právnické osobě, ale pouze osobě fyzické a spočívá v zákazu návštěv určených veřejných míst.¹¹⁴ Jelikož se tato práce věnuje správním deliktům právnických osob, nebude v práci toto omezující opatření blíže popsáno.

4.2.1 Zabrání věci nebo náhradní hodnoty

Zabrání věci jako ochranné opatření lze správním orgánem uložit ze dvou důvodů. V prvním případě lze rozhodnout o zabrání věci, pokud nebyl uložen správní trest propadnutí věci, ale musí být splněna některá z taxativně vyjmenovaných podmínek uvedených v ustanovení § 53 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Mezi tyto podmínky například patří, že věc náleží pachateli, proti němuž nelze vést řízení o přestupku nebo jemuž za přestupek nelze uložit správní trest, náleží pachateli, u něhož bylo od uložení správního trestu za přestupek upuštěno nebo podmíněně upuštěno, vlastník věci není znám, a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obdobný obecný zájem.¹¹⁵ Ve druhém případě může správní orgán rozhodnout o zabrání věci, pokud je taková věc výnosem z přestupku, byť nikoliv bezprostředním.¹¹⁶ Vlastníkem zabrané věci se stejně jako v případě věci propadlé stává stát. Platí zde podmínka, že nelze rozhodnout o zabrání věci, jestliže uplynulo od jednání majícího znaky přestupku pět let.¹¹⁷ Rozhodnutí o zabrání věci může správní orgán vydat, pouze

---

¹¹³ § 51 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁴ § 52 odst. 1 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁵ § 53 odst. 1 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁶ § 53 odst. 2 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁷ § 53 odst. 4 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

pokud neuložil trest propadnutí věci, jedná se tedy pouze o podpůrný prostředek správního orgánu. Z podstaty výše uvedeného vyplývá, že správní orgán může svým rozhodnutím vyslovit zabránění věci, aniž by rozhodoval o vině za přestupek, může tedy být vydáno samostatné rozhodnutí o zabránění věci. Správní orgán musí ve svém rozhodnutí o zabránění věci objektivně posoudit zjištěný stav a pomocí správního uvážení, zhodnotit důvody, které ho vedly k takovému rozhodnutí. Při řešení přestupků na úseku zbraní a střeliva přichází v úvahu využití institutu zabránění věci, jelikož zbraně a střelivo jsou schopny ohrozit bezpečnost osob nebo majetku. Avšak zákon o zbraních stanovuje vysoké horní hranice správního trestu pokuty, správní orgány tedy mají i možnost využít správního trestu propadnutí věci, který využil i správní orgán – Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál v případě řešení přestupku, který byl popsán v kapitole 3.9.1 této práce.

Zabránění náhradní hodnoty je alternativním ochranným opatřením ke správnímu trestu propadnutí náhradní hodnoty. Zabránění náhradní hodnoty lze uložit, jestliže ten, komu náleží věc, která by mohla být zabráněna, ji před zabráněním zničí, poškodí, zcizí, zatají, učiní neupotřebitelnou nebo zužitkuje, nebo jestliže jinak zabránění takové věci zmaří, může mu být uloženo zabránění náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci.¹¹⁸ Zákon o odpovědnosti za přestupky, tedy uvádí taxativní výčet možností, kdy lze uložit zabránění náhradní hodnoty. Z výše uvedeného taxativního výčtu možností vyplývá, že zabránění náhradní hodnoty bude ukládáno pokud, ten, komu věc náleží, jenž mohla být zabráněna, fakticky znemožní svým jednáním uložení ochranného opatření zabránění věci.

---

¹¹⁸ § 54 odst. 1 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů.

5 Řízené rozhovory a statistický přehled

5.1 Řízené rozhovory

Za účelem posouzení efektivity a účelnosti současné právní úpravy, při projednávání přestupků právnických osob na úseku zbraní a střeliva byly provedeny čtyři řízené rozhovory s oprávněnými úředními osobami, které projednávají přestupky právnických osob na úseku zbraní a střeliva. Všem oprávněným úředním osobám bylo položeno v rámci řízeného rozhovoru položeno celkem dvanáct stejných otázek.

První řízený rozhovor:

1) U kterého správního orgánu příslušného k projednávání přestupků právnických osob v současné době působíte?

Jsem zařazen u odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Krajského ředitelství policie Pardubického kraje.

2) Jak dlouho působíte u správního orgánu jako oprávněná úřední osoba k projednávání přestupků právnických osob?

Oprávněnou úřední osobou jsem od roku 2006.

3) Kolik přestupků právnických osob průměrně ročně projednává Váš správní orgán?

Na našem odboru včetně kontaktních míst Pardubického kraje je dlouhodobě projednáváno minimum přestupků právnických osob, pohybuje se řádově maximálně 10 přestupků ročně.

4) Jaké největší úskalí spatřujete v současné právní úpravě při řešení přestupků právnických osob?

Přenesená odpovědnost – právnická osoba sice odpovídá za spáchání přestupku, ale svým konáním či nekonáním spáchá „přeneseně“ přestupek fyzická osoba, které to vyplývá ze zastávané role ve firmě. Nelze hovořit o odpovědnosti právnické osoby, ale především o přestupkovém jednání fyzické osoby, která je za danou problematiku ve firmě odpovědná.

5) Je dle Vašeho názoru v současné právní úpravě dostatečně řešena odpovědnost právnických osob za spáchaný přestupek?

Není, měla by vždy odpovídat fyzická osoba, která je v zaměstnaneckém či jiném pracovním poměru k právnické osobě.

6) Setkali jste se ve své praxi se zproštěním odpovědnosti právnické osoby za přešupek z důvodu toho, že právnická osoba prokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přešupku zabránila? (ustanovení § 21 odst. 1 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů)

Do současné doby jsem se s tímto nesetkal.

7) Jaký je nejčastější ukládaný správní trest, který Váš správní orgán ukládá? *Nejčastěji ukládáme pokutu v rámci vydaného příkazu nebo rozhodnutí.*

8) Pokud ukládá Váš správní orgán trest pokuty právnické osobě, v jakém průměrném rozmezí se správní trest pokuty pohybuje?

Dle závažnosti přešupku. Pokuty se pohybují nejčastěji v rozmezí 2000,- až 8000,- korun českých.

9) Jaký nejvyšší správní trest pokuty Váš správní orgán uložil právnické osobě a za jaký přešupek?

Uložení pokuty ve výši 600 000,- korun českých, která byla právnické osobě rozdělena na splátkový kalendář 4 x 150 000 Kč. Společně s pokutou byl uložen trest propadnutí zbraní. Tento trest byl uložen v roce 2011.

10) Ukládá Váš správní orgán správní trest propadnutí věci? Pokud ano jakou věc nejvyšší hodnoty nechal Váš správní orgán propadnout?

Trest propadnutí věci byl u Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál uložen, jednalo se o stovky kusů zbraní, které nebyly znehodnoceny dle platné legislativy. Částku nedovedu určit.

11) Přijdou Vám přiměřené současné výše možných pokut, které lze udělit právnickým osobám za spáchané přešupky na úseku zbraní a střeliva?

Možná výše pokut za spáchaní přešupku je dle mého názoru dostatečná, bohužel nebývá ukládána, a to alespoň v její střední hranici, natož pak při horní hranici, a to i při opakovaném řešení přešupku.

12) Jaký nejzávažnější přešupek právnické osoby správní orgán řešil? Jaký byl výsledek přešupkového řízení?

Jednalo se o nesprávné znehodnocení celkem 300 ks zbraní kategorie A – útočná puška, značka výrobce ČZ Uherský Brod, vzor 58, ráže 7,62 x 39.

Druhý řízený rozhovor:

1) U kterého správního orgánu příslušného k projednávání přestupků právnických osob v současné době působíte?

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál.

2) Jak dlouho působíte u správního orgánu jako oprávněná úřední osoba k projednávání přestupků právnických osob?

U tohoto správního orgánu působím 8 let.

3) Kolik přestupků právnických osob průměrně ročně projednává Váš správní orgán?

Průměrně projednáváme ročně 7 přestupků právnických osob.

4) Jaké největší úskalí spatřujete v současné právní úpravě při řešení přestupků právnických osob?

Žádné nespátřuji.

5) Je dle Vašeho názoru v současné právní úpravě dostatečně řešena odpovědnost právnických osob za spáchaný přestupek?

Odpovědnost je dostatečně řešena.

6) Setkali jste se ve své praxi se zproštěním odpovědnosti právnické osoby za přestupek z důvodu toho, že právnická osoba prokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila? (ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů).

Ve své praxi jsem se s tím nesešel.

7) Jaký je nejčastější ukládaný správní trest, který Váš správní orgán ukládá?

Nejčastější správní trest ukládaný u zdejšího správního orgánu je pokuta.

8) Pokud ukládá Váš správní orgán trest pokuty právnické osobě, v jakém průměrném rozmezí se správní trest pokuty pohybuje?

Průměrná výše pokuty činí 5.000 Kč.

9) Jaký nejvyšší správní trest pokuty Váš správní orgán uložil právnické osobě a za jaký přestupek?

Nejvyšší správní trest pokuty činil – úhrnný trest pokuty 30.000 Kč za dva přestupky podle ustanovení § 76d odst. 1 písm. l) a § 76d odst. 1 písm. d) zákona o zbraních.

10) Ukládá Vás právní orgán správní trest propadnutí věcí? Pokud ano, jakou věc nejvyšší hodnoty nechal Vás správní orgán propadnout?

Náš správní orgán správní trest propadnutí věci neukládá.

11) Přijdou Vám přiměřené současné výše možných pokut, které lze udělit právnickým osobám za spáchané přestupky na úseku zbraní a střeliva?

Dle mého názoru jsou výše pokut, které lze udělit právnickým osobám, předimenzované. Viz ustanovení § 76d odst. 10 písm. a), b) zákona o zbraních.

12) Jaký nejzávažnější přestupek právnické osoby správní orgán řešil? Jaký byl výsledek přestupkového řízení?

Dle mého názoru zdejší správní orgán řešil nejzávažnější přestupek na úseku zbraní a střeliva porušením ustanovení § 54 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních tím, že jako provozovatel střelnice nezajistil při provádění střelby přítomnost správce střelnice na střelnici, čímž se dopustil přestupku podle ustanovení § 76c odst. 4 písm. c) zákona o zbraních. V průběhu spáchání tohoto přestupku došlo na střelnici k úmrtí osoby střelnou zbraní.

Třetí řízený rozhovor:

1) U kterého správního orgánu příslušného k projednávání přestupků právnických osob v současné době působíte?

V současné době působím u odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Krajského ředitelství policie Zlínského kraje.

2) Jak dlouho působíte u správního orgánu jako oprávněná úřední osoba k projednávání přestupků právnických osob?

Jako oprávněná úřední osoba působím u uvedeného správního orgánu od roku 2009.

3) Kolik přestupků právnických osob průměrně ročně projednává Váš správní orgán?

Na naší součásti je dlouhodobě projednáváno minimum přestupků právnických osob, pohybujeme se řádově maximálně 10 přestupků ročně

4) Jaké největší úskalí spatřujete v současné právní úpravě při řešení přestupků právnických osob?

Vzhledem k tomu, že právnická osoba je vlastně svou podstatou neživý subjekt a odpovědnost je přenesena na fyzické osoby, nelze hovořit o odpovědnosti právnické osoby, ale především o přestupkovém jednání fyzické osoby, která je za danou problematiku ve firmě odpovědná. Velmi často, z naší praxe, je následně s takovou osobou ukončen pracovní poměr nebo je převeden na jinou pozici a odpovědnost přebírá další fyzická osoba, na kterou jsou jednotlivé povinnosti, zbraně apod. v rámci firmy převedeny.

5) Je dle Vašeho názoru v současné právní úpravě dostatečně řešena odpovědnost právnických osob za spáchaný přestupek?

Viz bod. 4 odpovědnost právnické osoby je de facto fikce, vždy odpovídá jednotlivá fyzická osoba, tudíž ne a dle mého názoru není odpovědnosti dostatečně řešena. V případech přestupkového jednání právnických osob a následné možnosti opravných prostředků v kontextu s trendem odvolacích orgánů, že je třeba podnikatelské obci vycházet v jejich podnikání vstřícně a zbytečně je pro méně závažné přestupky, byť specifikované zákonem o zbraních jako přestupky (v našem případě velmi bohaté zkušenosti při řešení přeprav zbraní a střeliva) neřešit, nebudou brát zákonná ustanovení jako normu, kterou je nutno dodržovat.

6) Setkali jste se ve své praxi se zproštěním odpovědnosti právnické osoby za přestupek z důvodu toho, že právnická osoba prokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila? (ustanovení § 21 odst. 1 zákona číslo 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů)

Při řešení přestupku držitele zbrojní licence o nedostatečném zabezpečení zbraní (27 ks zbraní) a střeliva, v rámci odvolacího řízení právnická osoba doložila, že vzhledem ke konstrukčně technickým parametrům není možno zabezpečit zbraně a střelivo dle ustanovení § 58 odst. 4 zákona o zbraních a zároveň se odvolával na skutečnost, že se jedná o MP (Městská policie), kde je zřízen nepřetržitý provoz, a tudíž je eliminována možnost zneužití, ztrátě a odcizení zbraní nebo střeliva. Odvolací orgán ŘSZBM (Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál) potvrdil naše prvoinstanční rozhodnutí a následně při další opravném

prostředku OBP (Odbor bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra) rozhodlo, že subjekt prokázal, že uvedeném nepřetržitého provozu učinil veškeré úsilí, aby zabezpečil a vzhledem k tomu, že se jedná o městskou policii, byl rozhodnutím zproštěn odpovědnosti za přestupek.

7) Jaký je nejčastější ukládaný správní trest, který Váš správní orgán ukládá?
Pokuta uložena v rámci vydaného příkazu

8) Pokud ukládá Váš správní orgán trest pokuty právnické osobě, v jakém průměrném rozmezí se správní trest pokuty pohybuje?

Pokuty se pohybují nejčastěji v rozmezí 5000,- až 20000,- korun českých podle závažnosti spáchané přestupku

9) Jaký nejvyšší správní trest pokuty Váš správní orgán uložil právnické osobě a za jaký přestupek?

V roce 2017 bylo ukončeno řízení o přestupku právnické osoby, u níž bylo zjištěno v rámci kontrolní činnosti porušení několika povinností držitele zbrojní licence. Nejprve byla uložena pokuta ve výši 430 000,- korun českých, které byla následně snížena na 350 000,- korun českých zejména z důvodu neprokázání porušení uvedeného pod položkou č. 1

1. Porušení povinnosti držitele zbrojní licence stanovené zněním § 39 odst. 1 písm. l) zákona o zbraních, které je odůvodněno tím, že RPG-75, jako zbraň kategorie A, nebyly evidovány v souladu se zákonem č. 119/2002 Sb., kdy nebyla vedena Evidenční kniha zbraní kategorie A, dále nebyla zabezpečena řádná evidence uskladněného zbrojního materiálu, přičemž byly zjištěny rozdíly mezi údaji z provedené inventury s údaji dle skladovacích karet, z čehož vyplývá podezření, že inventury byly prováděny formálně a nekvalitně. Dále je zde důvodné podezření, že u skladovacích karty byly vedeny formálně, neboť na těchto kartách nebyly zjištěny záznamy o pohybu uskladněného zbrojního materiálu. Předložené písemné materiály o zpracování RPG-75, (přelaborace nebo delaborace) je značně nepřehledná a neprůkazná. Tím vzniklo důvodné podezření ze spáchání správního deliktu podle § 76d odst. 1 písm. k) zákona o zbraních.

2. Porušení povinnosti držitele zbrojní licence stanovené zněním § 39 odst. 1 písm. e) zákona o zbraních, které je odůvodněno tím, že nebyly zajištěny

podmínky pro řádné zabezpečení zbraní proti jejich zneužití, ztrátě nebo odcizení, kdy objekty užívané pro účely skladování nebyly fyzicky ani elektronicky zabezpečeny v souladu s ustanovením § 58 odst. 4 zákona o zbraních. Tím vzniklo důvodné podezření ze spáchání správního deliktu podle § 76d odst. 1 písm. d) zákona o zbraních.

3. Porušení povinnosti držitele zbrojní licence stanovené zněním § 39 odst. 2 písm. m) zákona o zbraních, které je odůvodněno tím, že nebyly zapisovány údaje o zbraních kategorie A do centrálního registru zbraní, kdy toto bylo dodatečně provedeno až na základě upozornění ze strany kontrolního orgánu. Tím vzniklo důvodné podezření ze spáchání správního deliktu podle § 76d odst. 1 písm. l) zákona o zbraních.

4. Porušení povinnosti držitele zbrojní licence stanovené zněním § 50a zákona o zbraních, které je odůvodněno tím, že ze strany účastníka řízení nebyly v souladu se zákonem hlášeny přepravy zbraní a střeliva, kdy z evidence používání střelnice kontrolovaného subjektu vyplývá, že pro účely prezentace a testování modernizovaných RPG-75 M, RTG-75 aj. byly tyto zbraně vyváženy mimo objekt společnosti v místě jejich podnikání a přepravovány na střelnici a zpět. Tím vzniklo důvodné podezření ze spáchání správního deliktu podle § 76d odst. 9 písm. a) zákona o zbraních.

5. Nedodržení zákazu, uloženého držiteli zbrojní licence zněním § 38 odst. 1 písm. b) zákona o zbraních, které je odůvodněno tím, že nejméně v jednom případě přenechal účastník řízení RPG-75 osobě, která nebyla k účastníku řízení v pracovním, členském nebo obdobném poměru. Jednalo se o 12 kusů RPG-75, přenechaných za účelem prezentace společnosti XX (Protokol o předání a převzetí ze dne 19. 09. 2014, č. listu 287 Odevzdání věci), ačkoliv osoba přebírající, není k účastníku řízení v pracovním, členském nebo obdobném poměru (ověřeno podle přehledu zaměstnanců účastníka řízení č. listu 197 Odevzdání věci). Tím vzniklo důvodné podezření ze spáchání správního deliktu podle § 76d odst. 1 písm. s) zákona o zbraních.

10) Ukládá Váš správní orgán správní trest propadnutí věci? Pokud ano jakou věc nejvyšší hodnoty nechal Váš správní orgán propadnout?

Do současné doby jsme trest propadnutí věci neuložili.

11) Přijdou Vám přiměřené současné výše možných pokut, které lze udělit právnickým osobám za spáchané přestupky na úseku zbraní a střeliva?

Pokuty za spáchané přestupky právnických osob jsou dle mého názoru dostatečné, a to zejména vzhledem k situaci, že do současné doby nebyly z naší strany uloženy horní hranice pokut. Nejzávažnější přestupky řešené naší součástí jsou zejména v nedostatečném zabezpečení zbraní a střeliva.

12) Jaký nejzávažnější přestupek právnické osoby správní orgán řešil? Jaký byl výsledek přestupkového řízení?

Na naší součásti jsou zjišťovány nejzávažnější přestupky v souvislosti s nedostatečným zabezpečením zbraní a střeliva nebo nesouladu účetního a fyzického stavu zbraní nebo střeliva u držitele zbrojní licence. Přestupková řízená jsou především ukončena vydáním příkazu ve správním řízení a uložením pokuty právnické osobě. Procento napadených příkazů je velmi mizivé. Právnické osoby za posledních několik let nepodaly odpor proti vydanému příkazu, a tudíž nebylo nutno přistoupit ke klasickému zahájení správního řízení a k dokazování porušení povinnosti držitele zbrojní licence.

Čtvrtý řízený rozhovor:

1) U kterého správního orgánu příslušného k projednávání přestupků právnických osob v současné době působíte?

Působím na Policejním prezidiu ČR, ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál. V řízení o přestupcích působím jak správního orgánu prvního stupně, tak i v pozici odvolacího orgánu. Příslušnost k projednávání přestupků právnických nebo podnikajících fyzických osob je závislá na příslušnosti dle příslušnosti k výkonu kontroly stanovené v ustanovení § 75a odst. 1 a 2 zákona o zbraních nebo dle zbytkové příslušnosti, pokud právnická nebo podnikající fyzická osoba nepodléhá kontrole dle zákona o zbraních.

2) Jak dlouho působíte u správního orgánu jako oprávněná úřední osoba k projednávání přestupků právnických osob?

Jako oprávněná osoba k projednání přestupků právnických osob působím více jak 10 let.

3) Kolik přestupků právnických osob průměrně ročně projednává Váš správní orgán?

Jedná se asi okolo 50 řízení o přestupcích za rok.

4) Jaké největší úskalí spatřujete v současné právní úpravě při řešení přestupků právnických osob?

Dokazování jednání, jehož se měla právnická osoba dopustit, na základě právně relevantních podkladů.

5) Je dle Vašeho názoru v současné právní úpravě dostatečně řešena odpovědnost právnických osob za spáchaný přestupek?

Ano. V případě právnických osob se v souladu se zákonem o odpovědnosti za přestupky odpovědnost za spáchané jednání přičítá právnické osobě, nikoli konkrétní fyzické osobě. V dokazování tedy není nutné prokazovat, která konkrétní fyzická osoba jednající za právnickou osobu namítané jednání učinila.

6) Setkali jste se ve své praxi se zproštěním odpovědnosti právnické osoby za přestupek z důvodu toho, že právnická osoba prokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila? (ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů).

Ano, setkala.

7) Jaký je nejčastější ukládaný správní trest, který Vás správní orgán ukládá? *Nejčastějším ukládaným správním trestem je pokuta.*

8) Pokud ukládá Váš správní orgán trest pokuty právnické osobě, v jakém průměrném rozmezí se správní trest pokuty pohybuje?

Průměrné rozmezí pokut je od 3 000 do 50 000 Kč, ale bývají ukládány i pokuty vyšší.

9) Jaký nejvyšší správní trest pokuty Váš správní orgán uložil právnické osobě a za jaký přestupek?

Domnívám se, že nejvyšší správní trest pokuta byla uložena ve výši 400 000 Kč.

10) Ukládá Vás správní orgán správní trest propadnutí věcí? Pokud ano, jakou věc nejvyšší hodnoty nechal Váš správní orgán propadnout?

Ano, ukládáme trest propadnutí věci. Hodnotu ale nevím, jednalo se o zbraně.

11) Přijdou Vám přiměřené současné výše možných pokut, které lze udělit právníkům osobám za spáchané přestupky na úseku zbraní a střeliva?

Ne. Zvýšila bych částku, do které lze pokutu uložit u přestupků dle ustanovení § 76c a ustanovení § 76e zákona o zbraních.

12) Jaký nejzávažnější přestupek právníké osoby správní orgán řešil? Jaký byl výsledek přestupkového řízení?

Jednalo se o přestupek spojený s municí, byla uložena pokuta ve výši 400 000 Kč.

5.2 Zhodnocení řízených rozhovorů

Z řízených rozhovorů s oprávněnými úředními osobami vyplývá, že úřední osoby, které postihují přestupky na úseku zbraní a střeliva jsou z velké části spokojené se současnou právní úpravou, která upravuje odpovědnost právníků osob za spáchaný přestupek. Správní orgány dále ukládají pokuty, které jsou průměrně v samé spodní hranici, které umožňuje zákon o zbraních uložit. Oprávněná úřední osoba z Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál na tento problém také upozornila v řízeném rozhovoru. Je tedy otázkou proč správní orgány neukládají vyšší sankce, když zákon o zbraních stanoví poměrně vysoké horní hranice pokut. Ovšem asi největší úskalí současné právní úpravy řešení přestupků právníků osob, lze spatřovat v ustanovení § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Je pouze na správním uvážení správního orgánu, jak posoudí, zda právníká osoba vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Z řízeného rozhovoru s oprávněnou úřední osobou z Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál vyplynulo, že při řešení přestupku právníké osoby (držitele zbrojní licence), která dostatečně nezabezpečila zbraně a střelivo na služebně městské policie, není ani jednotný právní názor správních orgánů. Správní orgán prvního stupně uznal právníkou osobu vinnou ze spáchání přestupku, odvolací orgán potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ale při podaném následném opravném prostředku, správní orgán rozhodl, že právníká osoba vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Při řešení tohoto přestupku se projevilo, jak je ustanovení tohoto § problematické. Správní orgán prvního

stupně musel v přestupkovém řízení pomocí správního uvážení vyvrátit argumenty právnické osoby a z názoru odvolacího správního orgánu, který rozhodnutí potvrdil, lze usuzovat, že se správní orgán prvního stupně s argumenty právnické osoby vypořádal. Ovšem při řešení následného opravného prostředku měl třetí správní orgán jiný právní názor a argumentům právnické osoby přisvědčil, rozhodnutí zrušil a zprostil právnickou osobu odpovědnosti za přestupek. Pokud by k ustanovení tohoto § existoval jednotný právní výklad, došlo by jistě k ušetření času a prostředků správních orgánů.

5.3 Statistický přehled

V roce 2023 provedla Policie České republiky celkem 1315 kontrol, dle kontrolního řádu u držitelů všech skupin zbrojních licencí. Při těchto kontrolách bylo zjištěno celkem 230 přestupků, z toho bylo 12 přestupků spácháno tím, že držitel zbrojní licence nezabezpečil zbraň nebo střelivo a 42 přestupků spácháno tím, že držitel zbrojní licence nevedl evidenci dle předpisu. Zbylé přestupky byly spáchány porušením jiných uložených povinností. Správní orgány pravomocně rozhodly v roce 2023 o spáchání 117 přestupků a udělily pokuty v celkové výši 828 800 Kč, dále správní orgány rozhodly ve 13 případech o propadnutí věci a ve 2 případech o zabránění věci.¹¹⁹

---

¹¹⁹ *Sít' intranet Policie ČR: Statistika ŘSZBM 2023* [online]. [cit. 08. 02. 2024]. Dostupné z: http://10.72.70.79/statistika/statistika.php?obdobi=2023_4 - přístupné pouze na intranetu Policie České republiky.

6 Závěr

Práce se snaží čtenáři poskytnout komplexní pohled na problematiku přestupků právnických osob na úseku zbraní a střeliva. Práce je strukturována tak, aby čtenáři poskytla ucelený pohled na danou problematiku. Dle mého názoru tato práce přinesla srozumitelný pohled na danou problematiku i pro osoby bez příslušného právního vzdělání. Cílem diplomové práce bylo zjistit, zda jsou správní orgány schopny ve správním řízení právnické osoby, které se dopustí přestupku na úseku zbraní a střeliva, efektivně trestat a zda jsou současná preventivní a represivní opatření dostatečná. Problematika řešení odpovědnosti právnických osob za spáchaný přestupek je velice složitá a v současné době existuje mnoho názorů na řešení této odpovědnosti, jak je vidět i v řízených rozhovorech s oprávněnými úředními osobami. Pokud se nejprve zaměříme na otázku, zda jsou současná preventivní a represivní opatření dostatečná, dostaneme jednoznačnou odpověď, že ano. Zákon o zbraních stanovuje poměrně vysoké horní hranice pokut, které se pohybují v řádech vyšších statisíců korun českých, v některých případech i miliónů korun českých. Z praxe autora práce i ze samotných řízených rozhovorů vyplývá, že správní orgány ukládají ve většině případů při udělení správního trestu pokuty částky, které se pohybují na samé spodní hranici možné výše pokuty. Při řízeném rozhovoru s oprávněnou úřední osobou z Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, byl vysloven názor, že správní orgány ukládají pokuty na samé spodní hranici a neefektivně využívají jejich možnou výši i při opakovaném spáchání přestupku. S tímto názorem se ztotožňuje i autor práce, jelikož pokuty jsou ukládány právnickým osobám, které generují v mnoha případech obrovské zisky, by měli zasáhnout majetkovou sféru pachatele, tak aby trest splnil preventivní a represivní charakter. Je tedy otázkou pro správní orgány, zda by neměli přehodnotit současný systém, dle kterého stanovují výše pokut. Při posuzování druhé otázky, zda jsou správní orgány schopny efektivně trestat právnické osoby za spáchaný přestupek zde, již jednoznačná odpověď není. Ze současné judikatury vyplývá, že správní orgán není povinen zjistit konkrétní fyzickou osobu, která jednala jménem nebo ku prospěchu právnické osoby, ale na druhé straně je zde ustanovení § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, které v určitých případech zprošťuje

právníckou osobu za spáchaný přestupek. Jak je vidět i z řízených rozhovorů s oprávněnými úředními osobami ve své praxi se s tímto zproštěním odpovědnosti správní orgány setkávají. Správní orgány tedy poté musí prokazovat v řízení o přestupku, zda toto úsilí právnícká osoba vynaložila nebo ne. Jde vidět i ze zkušeností oprávněných úředních osob, že na tuto problematiku neexistuje jednotný právní názor. Toto je popsáno i v řízeném rozhovoru s oprávněnou úřední osobou z Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, kdy z její praxe bylo popsáno, že při řešení přestupku právnícké osoby, jejich rozhodnutí na základě výše uvedeného ustanovení zrušil až Odbor bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra. Stálo by tedy za uvážení, zda ze současné právní úpravy ustanovení tohoto paragrafu nevyjmout, jelikož by se poté správní orgány nemuseli v rámci řízení o přestupku zabývat dokazováním, zda bylo ze strany právnícké osoby vynaloženo veškeré úsilí nebo nikoliv. Dále by poté v odvolacím řízení nemusely být rušeny rozhodnutí správních orgánů prvního stupně odvolacími správními orgány. Z pohledu autora práce mají správní orgány, které projednávají přestupky právníckých osob na úseku zbraní a střeliva, v současné právní úpravě dostatečnou oporu pro efektivní trestání právníckých osob. Represivní a preventivní opatření jsou dostatečná, což vyplývá i z řízených rozhovorů s oprávněnými úředními osobami. Ovšem i z pohledu autora práce se jeví ustanovení § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, jako značně problematické a nastává tedy otázka, zda toto ustanovení ze současné právní úpravy nevyjmout.

Seznam použitých zdrojů

Použitá literatura

1. SVOBODA, I. Vybrané kapitoly ze studia správního práva a veřejné správy I, Praha: Vysoká škola regionálního rozvoje, 2015. ISBN 978-80-87174-42-5
2. HENDRYCH, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, ISBN 978-80-7400-049-2
3. Prášková, H. Správní delikty právnických osob, AUC – Iuridica, č. 4–5, Praha: Karlova univerzita 1992
4. JELÍNEK, J. Trestní právo hmotné: obecná část, zvláštní část, Praha: Linde 2006, ISBN 978-80-87212-49-3
5. PRÁŠKOVÁ, H. Nové přestupkové právo, Praha: Leges 2017, ISBN 978-80-7502-612-5
6. KUČEROVÁ, H.; HORZINKOVÁ, E. Zákon o přestupcích s komentářem a judikaturou. 1. vydání. Praha: Leges, 2009. ISBN 978-80-87212-15-8
7. BARTOŠEK, J.; BAČKOVSKÁ, M. Zbraně a střelivo. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, ISBN 978-80-7400-843-6
8. SLÁDEČEK, V. Obecné správní právo. 2. vydání, Praha: Nakladatelství Aspi, 2004, ISBN 978-80-7357-382-9
9. KRATOCHVÍL, V.; LÖFF, M., Hospodářské trestní právo a trestní odpovědnost právnických osob, Brno: Masarykova univerzita, 2003, ISBN 80-210-3299-5
10. VANÍČEK, D., Trestní sankce ukládané právnickým osobám. Trestní právo, ročník 11, č. 7–8, Praha: LexisNexis CZ, 2006
11. VEDRAL, J. Správní řád – Komentář. Praha: Polygon, 2006. ISBN 80-7273-134-3
12. MITLÖHNER, M. *Trestní právo*, Hradec Králové: Gaudeamus 2014, 14 s., ISBN 978-80-7435-462-5.

Právní předpisy

1. Zákon č. 119/2002 Sb., *o střelných zbraních a střelivu* v posledním znění
2. Zákon č. 500/2004 Sb., *správní řád* v posledním znění
3. Zákon č. 250/2016 Sb., *o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich* v posledním znění
4. Zákon č. 251/2016 Sb., *o některých přestupcích* v posledním znění
5. Zákon číslo 418/2011 Sb., *o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim* ve znění pozdějších předpisů.
6. Zákon č. 273/2008 Sb., *o Policii České republiky* v posledním znění
7. Zákon č. 341/2002 Sb., *o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem* v posledním znění
8. Zákon číslo 89/2012 Sb., *občanský zákoník* ve znění pozdějších předpisů
9. Zákon číslo 373/2011 Sb., *o specifických zdravotních službách* ve znění pozdějších předpisů
10. Zákon číslo 255/2012 Sb., *o kontrole (kontrolní řád)* ve znění pozdějších předpisů
11. Zákon číslo 553/1991 Sb., *o obecní policii* ve znění pozdějších předpisů
12. Zákon č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* v posledním znění
13. Vyhláška číslo 221/2017 Sb., *o provedení některých ustanovení zákona o zbraních* ve znění pozdějších předpisů.
14. Vyhláška číslo 493/2002 Sb., *o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárničky první pomoci provozovatele střelnice* ve znění pozdějších předpisů
15. Nařízení vlády číslo 315/2011 Sb., *o zkušebním řádu zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E* ve znění pozdějších předpisů
16. Nařízení vlády číslo 219/2017 Sb., *o znehodnocování některých zbraní a střeliva, zhotovování řezů zbraní a střeliva, ničení střeliva a o minimálním obsahu dokumentace ve vztahu k delaboraci, znehodnocování, výrobě řezu a ničení munice* ve znění pozdějších předpisů.

17. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/555 ze dne 24. března 2021 *o kontrole nabývání a držení zbraní*
18. PPP č. 205/2016, *o centrálním registru zbraní* v posledním znění

Judikatura

1. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007–135
2. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2011, č. j. 7 Afs 2/2011–166
3. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2017, č. j. 6 As 131/2016–25
4. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2020, č. j. 10 As 149/20019–43
5. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2009, č. j. 9 As 50/2008–73
6. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 As 40/2007-53
7. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2021, č. j. 8 As 295/2019–41
8. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012–28
9. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2020, čj. 10 Afs 72/2020-76
10. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2013, č. j. 7 As 10/2013–30
11. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2022, č. j. 6 As 140/2021–51
12. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 26. 10. 2018, č. j. 52 A 66/2017–43
13. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2020, č. j. 1 As 80/2020–36

14. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, č. j. 1 As 284/2018–32
15. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2020, č. j. 7 As 125/2020–42
16. Nález Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, č. j. P1. ÚS 3/02
17. Nález Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2004, č. j. 1. ÚS 416/04
18. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133

Seznam elektronických zdrojů

1. *Policie.cz: Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál* [online]. [cit. 18. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/reditelstvi-sluzby-pro-zbrane-a-bezpecnostni-material-266175.aspx>
2. *Policie.cz: Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál úvodní slovo ředitele* [online]. [cit. 18. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/uvodni-slovo-reditele-sluzby-pro-zbrane-a-bezpecnostni-material-pp-cr.aspx>
3. *Policie.cz: Historie vzniku projektu CRZ* [online]. [cit. 17. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/historie-vzniku-projektu-crz.aspx>
4. *Policie.cz: Stručný popis CRZ* [online]. [cit. 17. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/strucny-popis-crz.aspx>
5. *Policie.cz: CRZ projekt roku 2014* [online]. [cit. 17. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/crz-projekt-roku-2014.aspx>
6. *Karolinum.cz: Příčná souvislost jako podmínka pro správní trestání* [online]. [cit. 19. 12. 2023]. Dostupné z: https://karolinum.cz/data/clanek/1387/lurid_1_2015_07_Snopkova.pdf
7. *Mvcr.cz: Zásady tvorby právní úpravy přestupků* [online]. [cit. 16. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zasady-tvorby-pravni-upravy-prestupku.aspx>
8. *Policie.cz: Příručka pro držitele zbrojních a muničních licencí* [online]. [cit. 17. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/prirucka-pro-drzitele-zbrojni-licence.aspx>

9. *Sít' intranet Policie ČR: Statistika ŘSZBM 2023* [online]. [cit. 08. 02. 2024].
Dostupné z: http://10.72.70.79/statistika/statistika.php?obdobi=2023_4
- přístupné pouze na intranetu Policie České republiky
10. *Mvcr.cz: Průvodce novou úpravou přestupkového práva* [online]. [cit. 17. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou-prestupkoveho-prava.aspx>
11. *Policie.cz: Statistika roční* [online]. [cit. 20. 12. 2023]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/statistika-rocni.aspx>
12. *PSP.cz: Sněmovní tisk* [online]. [cit. 01. 02. 2024]. Dostupné z: Sněmovní tisk 575/0 (psp.cz)